

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 28 • Nr. 2 • februari 2002

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.**

*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

#

Secretaris:

José Schimmel
Rulstraat 30
5662 ES Geldrop
☎ 040-2850809
e-mail: joeseschimmel@hotmail.com

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws februari 2002

Voorwoord door de voorzitter	4
Van de Bestuurstafel Hein Lenders	5
Ledenadministratie: mutaties	
Onze jarigen	6
Gevonden voorwerpen, Rectificatie, Nog even dit, Registratie km.....	7
Clubreizen: programma 2002.....	7
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	
Clubkampioenschap 2002	
Programma 2002	
Snelwandelen - programma.....	9
- Long Distance Walkers	
OLAT-Wandelpaden: Hertog Hendrikpad (Theo Tromp).....	
Wandelen op Dinsdag:	
Het programma 2002 tot 19 maart	10
Wandeling op dinsdag: Gemert door Piet Royakkers	
Wegwijzers:	
Op Grote voet: een experimenteel nieuwe rubriek door Margriet	11
Nieuwtjes van NEMO	12
Terry Fox Run	
Nederland, een Fantastisch wandelland (Eindhovens Dagblad).....	13
Grenzeloos (Ad van Asten)	14
De Strand6daagse (Peter van de Ven).....	16
Met Constant op stap (Constant Dedel)	20
10° Grenzeloze Tocht (Quirinus).....	21
Ahron Salomons wandeltocht (Coos en Henri).....	23
Grandioos OLAT-clubweekend naar Bouillon (Ad van Asten)	25
Siljansleden (een verhaal van de homepage van Jeannette en Vincent)	30
De wandelkalender	32

Foto voorkaft: Winterserie Nijnsel, Dommeldal Son.

Foto's van: Ad van Asten, Peter vd Ven, Coos en Henri

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Toon van Wordragen
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎ 040 -2524404

Boetiek:

Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
☎ 0413-212161

OLAT-verzorging: Algemeen

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:

Regina jr
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎ 06-12074473
giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Mariet Ahlers

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

marietahlers@planet.nl

Paul Canters

Jan van de Ven

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Hein Lenders

m.m.v. Philip Krul voor

snelwandelen

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Theo Tromp

Simon Willems

Jan Hendrix

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 16 februari voor plaatsing in het
maartnummer 2002 (dat rond 10 maart
verschijnt.)

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

februari 2002
JAARGANG 28, NR. 2

Voorwoord

Het jaar 2002 was nog slechts pril of het eerste probleem diende zich aan. Het Kienehoef-parcours in Sint-Oedenrode, waarop we sinds enkele jaren ons snelwandelprogramma afwerkten, is door diverse ingebouwde obstakels onbruikbaar geworden voor deze sport. We waren genoodzaakt op korte termijn naar een vervangende locatie uit te zien, en die vonden we in het kerkdorp Olland bij Sint-Oedenrode. Ik prijs me gelukkig dat hiermee een wezenlijk onderdeel van onze vereniging voor de gemeente St.-Oedenrode behouden is. Olland is ook de plaats, waar nu bijna 35 jaar geleden, onze

wandelsportvereniging OLAT werd opgericht.

Nog even terugblikkend op onze grenzeloze tocht blijkt dat veel wandelaars weer een zeer mooie en geslaagde wandeling mochten beleven. Dit jaar hadden we voor het eerst een schoolgebouw als rustplaats waar de wandelaars zich onder het genot van een hapje en een drankje zeer goed thuis voelden, en het was er gezellig.

Ook is tijdens de wandeling de nieuwe wandelbrug geopend door de Burgemeester van Lommel in het bijzijn van diverse genodigden, waaronder ook het bestuur en ereleden van de w.s.v. OLAT.

Deze brug werd een heel speciaal bouwwerk waarover al lang is gesproken. Maar nu kunnen we volgend jaar in een heel ander gebied gaan wandelen en wel in de Sahara op Belgisch grondgebied.

Ook het pendelen heeft geen problemen gegeven daar we vanaf 13.00 uur met 2 touringcars zijn gaan rijden.

Van de Afdeling Sportzaken van de Gemeente Sint-Oedenrode kregen we een uitnodiging voor een info-avond, georganiseerd door Sport Service Noord-Brabant. Een onderwerp ging over het scannen van verenigingen, waarvoor we ons konden aanmelden. Hier hebben we als bestuur ja tegen gezegd, en dat zal gebeuren op donderdag 24 januari ten huize van uw voorzitter in Sint-Oedenrode.

Als u dit leest begint het voorjaar zich alweer aan te kondigen, en willen we weer naar buiten. Een mooie gelegenheid om op zondag 17 februari eens te komen wandelen in Bladel, waar wij alweer de 4^e tocht organiseren van onze 35^e Winterserie.

Tot volgende keer

Marinus van Roosmalen, voorzitter

Van de bestuurstafel: door Hein Lenders

De eerste bestuursvergadering van dit jaar vond plaats op 02 januari j.l.
INGEKOMEN STUKKEN: De Atletiekvereniging AV 34 te Apeldoorn vraagt aandacht voor o.a. een wandeltocht te Apeldoorn. De opbrengst van deze wandeltocht is voor een

goed doel. Zie ook het artikel elders in dit nummer. Het wordt groots opgezet. De Canadese Ambassadeur, de Burgemeester van Apeldoorn en een bekende Nederlandse arts zullen het startsein geven. Deze wandeltocht wordt warm aanbevolen.

THEMA-AVOND: Begin januari 2002 zal een verenigingsscan worden samengesteld waarin ook OLAT is/zal worden opgenomen. Later meer hierover.

ALGEMENE LEDENVERGADERING: Deze zal dit jaar op 23 november worden gehouden, waarschijnlijk te Nijnsel. Mogelijkheden voor overnachting te Nijnsel zullen worden onderzocht om in een later stadium bekend gemaakt te worden.

Voor deze vergadering, die mede in het kader van het 35 jarig jubileum staat, zullen behalve de leden ook anderen worden uitgenodigd.

EVALUATIE: Vooruitlopend op de evaluatie met Milieu 2000 werd de voorbije Grenzeloze Tocht op diverse facetten zoals de routes, opening van de nieuwe wandelaarsbrug, de gezamenlijke verzorgingspost, het beprijlen en ontpijlen, het busvervoer en het parkeren aan een bespreking onderworpen.

NIEUWE TOCHTEN: De gedachten gingen ook naar de nieuwe tochten die in het naaste verschieft liggen terwijl de startplaatsen voor het volgende seizoen weer de volle aandacht verdienen; ook wat de bereikbaarheid betreft. Dit was het dan weer voor deze keer, en zoals gewoonlijk zeg ik.....BLIJF WANDELEN. **Hein**

PS: Van deze gelegenheid maak ik gebruik om, als bemiddelaar voor overnachtingsruimte in 'De Ganzenheuvel', mede te delen dat weer gereserveerd kan worden. De gasten van het vorig jaar hebben reeds een brief toegestuurd gekregen.

Dit jaar geldt meer dan ooit.....VOL IS VOL. Dus ben er snel bij.

**Kijk ook eens op: www.wandel-olat.org/
Hier vindt u o.a. onze programma's met plaatskaartjes.**

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Ledenadministratie

Adreswijziging

W. van de Kerkhof van Broekerstraat 17 naar Dorpstraat 16 5595 CH Leende

Aanmelding nieuwe leden:

Vera Klaassen	Hoge Akker 16	5595 HN Leende	05-10-1973
Maria van Hak	Klaverhoekseweg 7a	5681 PW Best	29-10-1957
Jo van Hak	Klaverhoekseweg 7a	5681 PW Best	22-06-1956
Tom Hanegraaf	Schoolstraat 8	5291 AZ Nuland	18-07-1957
Peter van Buul	Eimerick 55	5653 RK Eindhoven	03-06-1987
Henk Boorsma	Molenstraat 40	6026 CM Maarheeze	06-07-1939
Nellie de Roy Boorsma	Zoutmanstraat 40	5703 XR Helmond	06-07-1939
Ton de Roy	Zoutmanstraat 40	5703 XR Helmond	18-08-1938
Deseree Hanraets	LieveVrouwestraat 19	6161 VX Geleen	29-11-1969
Mieke van Buul	Eimerick 55	5653 RK Eindhoven	03-06-1987
Ton Konz	De Peel 13-16	6097 NL Heel	14-01-1950
Anja van Kempen	Sortestraat 10	5298 NK Liempde	24-07-1958

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Februari

15	Piet Royakkers	Nuenen	27	Peter van Dijk	Oisterwijk
	Toon van Wordragen	Weert		Ellie Perham	Eindhoven
16	Ger Schoesser	Eindhoven		Harrie Rooymans	Nuenen
	Frank Koster	Hilversum	28	Theo Klanke	Heeze
	Carlien van Woensel	O-W-Middelbeers	Maart		
17	Ad van der Waal	Bergen op Zoom	1	Ton Schenkelaars	Veldhoven
18	Boudewijn Verhaar	Son	2	Peter Otten	Roermond
	Harrie Bakkers	Geldrop		Herman Dekker	Eindhoven
	Gerrie Makken	Eefde		Jan van Dalfsen	Eindhoven
	Mart Buijtels	Helmond		Anneke Helder-Verlinde	Delft
20	Sjef van de Berg	Budel	3	Minea Westerman	Eindhoven
21	Hans Bontekoe	Den Bosch	4	Margriet van den Boogaard-v.Heel	Berlicum
	Annie Timmermans	Liempde		Hans Sweere	Eindhoven
	Jo Promper-v. Beurden	Helmond	5	Marjan Verhees	Liessel
22	Jan van Berkel	Erp	7	Maria Koetje	Eindhoven
	Anne Radder	Poortugaal	9	Frans Mostert	Maassluis
	Loek Labout	Amsterdam	10	Rob Vaessens	Deventer
	Corry van Eten-v/d Burgt	Son		Jan Ronner	Utrecht
23	Conny Nakken	Weert		Maria Kuiper-vd Bersselaar	Eindhoven
	Chris Sluijter	Eindhoven		Tonnie de Boer-Weeda	Asten-Ommel
	Conny Kessler	Son		Marijke Leenders-Migchels	Aarle-Rixtel
	Sjaan van Selten-v. Diepenbeek	Mill	11	Paul Verschoor	Oss
24	Servee Derks	Leiden		Frits Mennen	Heteren
25	Theo Tromp	Weert	12	Pieta van Boxmeer	Boekel
26	Ton Delsink	Aalten	14	Nellie van Rijsingen	Eindhoven
	Alie Houthuyzen	's-Gravenhage	15	Jaap Blanken	Veldhoven

gevonden voorwerpen

af te halen tijdens Winterserie in de OLAT-boetiek

enkele opvouwbare paraplu's	1x gemêleerde trui	1x blauw hoedje
1x normale paraplu	1x horloge	1x petje
1x groen regenjack	1x zonnebril	

RECTIFICATIE

In het 2^e deel van het reisverslag van de Tweedaagse van Arenzano door Peter van de Ven is helaas een hinderlijke fout geslopen. Op pagina 23 (maandag 10 september tweede kolom) staat de achternaam van chauffeur Wil wel heel vreemd gespeld: Wil zal heus wel een keer zijn ijsers onderbinden, maar zijn familienaam is wel degelijk Weijsters.

NOG EVEN EN HET IS WEER: DE VIERDAAGSE

Voor het echter zover is moeten we eerst nog 2 OLAT-wandelaars van de vorige Vierdaagse gelukwensen met hun geslaagde tocht. Zo zit **John Tieleman** uit Eindhoven al maanden te popelen of we nu eindelijk zijn naam in het clubblad hebben staan. John, proficiat. Ook **Evert van Ampting** uit Den Bosch zocht tevergeefs naar zijn naam, ook hem feliciteren we bij deze. Beiden heren liepen hun eerste Vierdaagse.

We wijzen er nogmaals op dat de deelnemers aan de Vierdaagse op maandag, na het afhalen van de startkaart, zich met hun oproepkaart even bij de OLAT-stand (OLAT-vlag) op de Wedren moeten melden. Als u deze kaart bij ons inlevert is hij bovendien geld waard en weten wij gelijktijdig dat u erbij bent/was. Wij zien u dus graag op maandag 15 juli 2002 op de Wedren in Nijmegen.

REGISTRATIE KM-STAND WANDELBOEKJE:

Wij feliciteren **R. der Kinderen** uit Eindhoven die 1500 km in zijn wandelboekje liet optekenen. Ook felicitaties voor **Jack van Dongen** uit Best, die zijn 20.000 km vol wandelde.

OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2002

09 maart	GR 571	Comblain au Pont - Fonds de Quareux	27 en 18 km
20 april	GR 572	Long Champ - Trois Ponts	30 en 18 km
15 juni	GR 56	Hockai - Monschau	
24 augustus	GR 5	Saint Remy - Banneux	30 en 16 km
21/22 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith Jeugdherberg St. Vith	

Inschrijven: gironummer **706801**
t.n.v. w.s.v. OLAT
Weert

minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.

Inschrijfgeld: leden niet-leden

Weekend €50,00 €57,00

dagtocht €17,50 €20,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.
 Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en -tijden:
 Eindhoven NS(Fuutlaan) 7.25 uur
 Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Clubkampioenschap OLAT 2002:

Per 20 januari 2002

1. Henk Plasman	650 punten
2. Kees Lambregts	625 punten
3. Hannie Klumpkens	610 punten
4. Marcella Creemers	610 punten

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

5. Bert Timmermans	475 punten
6. Ron Timmermans	475 punten
7. Hugo Prinsen	340 punten
8. Theo Klanke	340 punten

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002

Lange afstand tochten (puntenhonorering bij afleggen van reglementaire afstand)

Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2002

2001	26 okt	Nacht van Bocholtz	110 km	310 punten
2001	16 nov	7° Nacht van Arnhem	100 km	300 punten
2001	<u>04-18 nov - 02 dec RWV-serie snelwandelen</u>		<u>10 km</u>	<u>honorering beste tijd over</u>
2002	<u>06 jan - 03 feb - 3 mrt RWV-serie</u>		<u>10 km</u>	<u>totaal winterserie.</u>
	13 jan	LAT Zaandam-prestatie	20 km	vlgs puntentelling
	25 jan	Bossche 100	100-110 km	finish 500 pt <u>afstand: 100+ 110+</u>
	27 jan	LAT Zaandam-prestatie	25 km	vlgs puntentelling
	17 februari	LAT Zaandam-prestatie	30 km	vlgs puntentelling
	01 maart	Euraudax Broek in Waterland	100 km	finish 300 punten
	09 maart	Zd-Westhoek	80-100 km	finish 200 punten <u>80+ +tijdsbonus binnen 13 uur</u> <u>100+ +tijdsbonus binnen 17 uur</u>
	10 maart	Olland OLAT prestatie-wedstrijd	5-20-35-50 km	finish 250 <u>+ tijdsbonus div. afstanden</u>

17 maart	Soerendonk OLAT winterserie	<u>alleen de 60 km</u>	finish 250 punten
23 maart	LAT Amsterdam-Hoorn prestatie	42.195 m	finish 100 punten <u>goud 200+, zilver 175+, brons 150+</u>
30 maart	Kennedymars Sittard	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
05 april	Euraudax 8 ^e Nacht van Arnhem	100 km	finish 300 punten
20 april	Nacht van Loon prestatie	15 uur	finish 95 km, 300 punten <u>voor elke volle 5 km extra 50+</u>
20 april	Euraudax Leersum	100-125-150 km	finish 200 punten <u>afstand: 100+ 125+ 150+</u>
26 april	Kennedymars WIK/RWV	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
04 mei	Mergellandtocht	135 km	finish 350 punten
08 mei	Kennedymars Odoorn	80 km	finish 280 punten
10 mei	Nacht van Apeldoorn	80 - 100 km	finish 200 punten <u>afstand: 80+ 100+</u>
11 mei	RWV sportweekend	50-80-100-160 km, 24 uur	honorering vlg puntentelling <u>+ afstand, extra 24 uur 250+</u>
18 mei	OLAT jubileumtocht	175-110-50 km	<u>175 km 850 punten,</u> <u>110 km 650 punten,</u> <u>80 km 500 punten</u>
18 mei	Kennedymars Venray	80 km	finish 280 punten
24 mei	LAT Kennedymars Hilversum	80 km	finish 280 km <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
31 mei	Betuwse Nachttocht	100-110 km	finish 200 punten afstand: <u>+ 100 +110</u> <u>tijdsbonus 100 km binnen 17 uur</u> <u>tijdsbonus 110 km binnen 19 uur</u>
07 juni	Nacht van Zwolle	80-100 km	finish 200 punten afstand: <u>80+ 100+</u>
07 juni	Steenwijk Kennedymars	80 km	finish 280 punten
08 juni	Kennedymars Anna Pauwlona	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
14 juni	Rijsbergen Kennedymars	80 km	finish 280 punten
22 juni	LAT Amsterdam-Leeuwarden	150 km	finish 450 punten
06 juli	Kennedymars Someren	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
24 augustus	Breda-Brecht-Breda	80 km	finish 280 punten
06 september	Etten-Leur Kennedymars	80 km	finish 280 punten
07 september	Tilburg Kennedymars	80 km	finish 280 punten
13 september	Van Z tot Z Zeewolde	110 km	finish 310 punten <u>+ tijdsbonus binnen 19 uur</u>
13 september	Kennedymars Haaksbergen	80 km	finish 280 punten
14 september	80 van de Langstraat Waalwijk	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
20 september	Kennedymars Bergeijk	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
21 september	Nijmegen-Rotterdam	160 km	finish 450 punten

Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap voor 2002 moet u met het onderstaande rekening houden: Per deelnemer geldt dat uitsluitend één tocht per weekend (vrijdag tot en met zondag) meetelt om punten te scoren. De deelnemer mag zelf bepalen welke tocht hij of zij laat meetellen voor het clubkampioenschap.

Na deelname aan 'n tocht dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de commissie LPS: of bij de Redactie van OLAT-Nieuws: Ad van Asten ☎ 0499-473767 ook fax, of per e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Kalender snelwandelen:

februari

17 Zaandam sv De LAT: 30 km prestatietocht. Melden kantine av Zaanland, Vincent van Goghweg (achter het benzinestation), Zaandam. Start is om 12.00u precies. De startplaats is een kwartier wandelen vanaf de kantine! Limiet 4u 45m

24 Zaandam Zaanland: Nederlands Kampioenschap indoor. Inschrijving gesloten.

Maart

03 Rotterdam RWV: Zesde wedstrijd winterserie. Wegwedstrijden van 1 t/m 10 km in het Kralingse Bos. Ook prestatietocht van 10 km. De limiet is 1u30m. Aanvang 11.00 u, melden voor 10.15 u in de kantine van de atletiekbaan aan het Lange Pad. De ronde in het bos is 906 m lang en een kwartier lopen vanaf de atletiekbaan.

10 OLLAND OLAT: Wedstrijd en prestatie over 5-20-35-50 km op nieuw rondparkoers van 2302 meter te Olland, bij st.-Oedenrode. Start: 50-35 km om 11.00 uur, 20 km om 12.30 uur en 5 km om 11.45 uur. Wedstrijd voor 1 maart inschrijven met korting bij Mariet Ahlers, Hulstbosakker 47, 5625 VS Eindhoven. Info: 06-24175221. 50 en 35 km €9,- 20 km €6,- 5 km €3.- OLAT-leden mits als lid herkenbaar 50% korting.

17 Rotterdam RWV: Baanwedstrijden vanaf 12.30 uur Kunstofbaan Langepad Kralingen

23 Amsterdam-Hoorn: Prestatietocht 42 km 195 meter. Start om 10.45 uur Wingerdweg 260 Amsterdam.

Informatie over wedstrijden in het buitenland is bij Philip Krul op te vragen.

De Sectie Lange Afstand van de KNBLO heeft de volgende onderscheidingen toegekend:

Long Distance Walker:

042 Marcel Dekker, Uithoorn (LAT/RWV/VVV) (dd 11 jan. 2002)

Super Long Distance Walkers

026 Marcel Lammer, Artolsheim (F) (Panda Club Westhouse) (dd 02 jan. 2002)

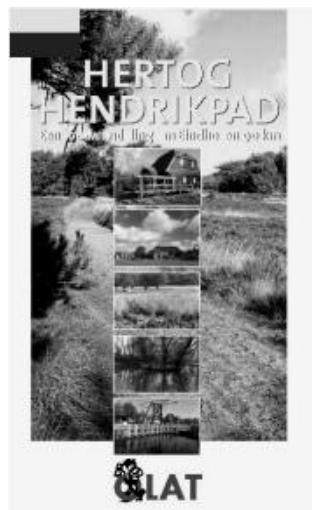
027 Marcel Dekker, Uithoorn (LAT/RWV/VVV) (dd 11 jan. 2002)

Master Long Distance Walker

017 Marcel Dekker, Uithoorn (LAT/RWV/VVV) (dd 11 jan. 2002)

OLAT - Wandelpaden: NIEUWS

Theo Tromp

Weer teruggekeerd op het honk werd één van mijn taken binnen het bestuur direct actueel: het opwaarderen van de OLAT- Wandelpaden.

Het is misschien in de afgelopen tijd wel eens te rustig geweest op dit gebied, maar er werden op de achtergrond wel diverse karweitjes opgeknapt. Dat heb ik ook mogen constateren toen ik onlangs op een zondag een traject van het Hertog Hendrikpad liep. Ik wandelde vanaf 'Motel Eindhoven' naar Heeze. Duidelijke markeringsstekens wezen mij hierbij de weg.

Er zijn inmiddels nieuwe trajecten ontworpen voor de 6^e druk van het Hertog Hendrikpad en deze zijn door ons bekeken en gecontroleerd.

Komende maand zal de trein op volle snelheid gaan rijden. Als u dit leest is de gids voor het Hertog Hendrikpad nagenoeg drukgereed, en de markeerders zijn al aan de slag om, voor de presentatie van de nieuwe wandelgids, de markeringen aan te passen aan de routebeschrijving.

De 6^e druk heeft een grote verandering ondergaan ten opzichte van de vorige uitgave. Allereerst is de nieuwe gids in kleurendruk uitgevoerd. De route is duidelijk ingetekend op gekleurde routekaartjes en er zijn diverse bijzonderheden over de trajecten

opgenomen. Mooie kleurenfoto's van aandachtspunten langs de route verfraaien de wandelgids.

De route heeft enkele wijzigingen ondergaan. Met een nieuwe lus wordt nu ook een bezoek aan Sterksel gebracht en bij Nuenen is gekozen voor een groene route om het dorp heen. Het oude traject door Nuenen is echter als 'de van Goghvariant' bewaard gebleven.

Voor enkele knelpunten zijn varianten opgenomen. Zoals bij Gulbergen (onder Nuenen) waar jaarlijks in de zomer enkele weken een afsluiting op het traject plaatsvindt. Ook zal voorlopig de brug bij de Hooidonkse Watermolen

niet gereed zijn, bovendien kan op dat traject het Dommeldal bij hoog water onder water lopen. Voor deze hindernissen zijn alternatieven beschreven en ingetekend.

Het ligt in de bedoeling om de presentatie van de nieuwe gids te laten plaatsvinden op dinsdag 19 maart, tijdens een wandeling van de Dinsdagwandelgroep. De groep zal dan in plaats van de aangekondigde tocht bij de Maashorst, een ronde bij Nuene wandelen over de 'Groene route' en de 'van Goghvariant'.

Enkele jaren geleden vond de allereerste 'dinsdagwandeling' plaats op het Hertog Hendrikpad. Ik vind het een juiste gelegenheid om de heropening van het pad voor aanvang van de lente te laten plaatsvinden, tijdens een dinsdagwandeling. Een van de vier deelnemers aan de allereerste dinsdagwandeling was Margriet Fischer. Margriet zal twee dagen na heropening van het Hendrikpad beginnen aan haar voettocht naar Santiago de Compostella.

Op 19 maart zullen we verzamelen vanaf 09.00 uur met een kopje koffie of thee in Sociaal-cultureel centrum 'Het Klooster', Park 1 te Nuene, waarna we om klokslag 10.00 uur op pad gaan.

Halverwege de tocht (in Nederwetten bij café 'De Kruik') zullen we de gids het daglicht laten zien, onder het genot van een drankje, waarna de route vervolgd wordt terug naar Nuene. Houdt u deze datum alvast vrij.

Meer bijzonderheden vindt u in het volgend maandblad.

WANDELEN OP DINSDAG

Wellicht ten overvloede nogmaals de spelregels in een notendop:

- Start klokke tien, voorzien van leeftocht en hondje thuislaten.
- Tochtlengte ± 20 km, tempo ± 5 km/h.
- Gids voorzien van routebeschrijving - ook bij improvisatie - gaat altijd voorop.
- Secondant, eveneens met routebeschrijving, voert de achterhoede.
- De wandeling heeft 'n recreatief karakter met tijd voor 'n bezienswaardigheid, immers:

Wandelen is het stilstaan bij dingen onderweg

Winterprogramma 2002

<u>DATUM</u>	<u>ROUTE</u>	<u>STARTPLAATS</u>	<u>STARTPUNT</u>	<u>ADRES</u>
19 feb	Heeze/Leenderoute	Heeze	Café De Gouden Leeuw	Nieuwendijk 5
5 mrt	IJzerenmanroute	Vught	Natuurbad IJzeren Man	Boslaan 45
19 mrt	Zie wandelpaden	Nuene	Het Klooster	Park 1

Meer info? Bel Truus 040-2110413

WANDELING OP DINSDAG: 11 DECEMBER 2001 TE GEMERT

Piet Royakkers

Toen ik vanmorgen vanuit de slaapkamer naar buiten keek zag ik dat het erg mistig was maar wel droog, het had kennelijk in onze omgeving niet gevoren, dus glad zou het wel niet zijn, daarom goed wandelweer, maar met het naar Gemert rijden voorzichtig zijn. Om 10.00 uur startten we vanuit hotelcafé-restaurant 'De Keizer' op het Ridderplein met 36 personen. We liepen vandaag de natuurwandelroute Kranerijt, een initiatief van de gemeente Gemert, Stichting behoud Handelse bossen, VVV Heerlijk Gemert, Heemkundekring 'De Kommanderij Gemert, met financiële bijdrage van het wereldnatuurfonds. We liepen de Heilige Geestlaan aan de kasteelzijde van het plein op, vervolgens liepen we door de kasteelpoort om op de binnenplaats te komen. Het was prachtig om te zien hoe die oude gebouwen zo goed in tact zijn gebleven. Het kasteel, een vroegere commanderij van een Duitse orde, is thans missieklooster. Het hoofdgebouw dateert uit 1740 met een toegangspoort uit 1548 met links daarvan een

hoekpaviljoen uit 1563. Do tweede poort stamt uit plm. 1600. Vervolgens gingen we over een doorgang tussen de R.K. kerk en het kasteel. Vermoedelijk vanwege een beetje hoogmoedswaanzin is de kerk 1 meter hoger dan het kasteel. In het begin van onze wandeling zagen we mooie authentieke boerderijen en andere fraaie panden. We kwamen ook langs een kapel van het gilde van de H. Antonius Magnius Eremita, anno 1841.

Daarna kregen we een rondleiding over de 'Heizo-bedrijven' waar ook een kwekerij bij hoort. Thans heet dit bedrijf 'Adlantgroep'. Bij deze onderneming vond Jan van der Zanden voorheen zijn empoel. Op het terrein van de kwekerij liggen drie waterbassins om het hemelwater op te vangen, deze hebben elk een inhoud van 19 miljoen km³.

Een medewerker gaf vooraf aan de deelnemers aan deze excursie een deskundige uitleg. Men probeert hier gehandicapte werkelozen weer op de arbeidsmarkt te krijgen door hen aangepast werk te laten doen. Er zijn ver-

schillende mogelijkheden. Afhankelijk van de beperking door hun handicap krijgen de deelnemers lichtere werkzaamheden uit te voeren. Zo worden kleinere soorten planten uit de volle grond in potten gedaan, dat gebeurt dan hoofdzakelijk binnen. Men heeft minder concurrentie en een maximale hoeveelheid aan werk. Men streeft naar afname door vooral grotere afnemers. De buitenteelt bestaat hoofdzakelijk uit coniferen die dan via de veiling in de verkoop worden gebracht. Ook wordt er met een robot gewerkt.

De werktijden liggen tussen 8.00 uur en 16.30 uur. Er worden zo weinig mogelijk bestrijdingsmiddelen gebruikt. In totaal werken op dit bedrijf 85 personen, waarvan er 65, over vijf groepen verdeeld, in de binnendienst zijn ingezet.

De zwaardere gehandicapten werken vooral binnen, en de mindervalide buiten. Het stekken van de planten gebeurt vooral in de winter vóór januari. Om daar langer mee door te gaan zou niet goed zijn. Voor de gastvrije uitleg gaven we een kleine bijdrage, en na een kort woord van dank verlieten we het terrein.

Vervolgens liepen we richting Handel. In een café in het centrum van Handel hielden we onze grote rust. Handel is bekend als bedevaartplaats ter ere van Maria. Jaarlijks trekken duizenden bedevaartgangers hier naar toe. Ook vanuit Valkenswaard gaat er ieder jaar in de derde week van juni te voet een processie naar Handel en terug. Aan deze processie uit Valkenswaard naar Handel nemen meestal 1300 à 1500 personen deel. Zelf

maak ik deze bedevaart al een aantal jaren mee. Het ontstaan van deze bedevaart is toe te schrijven aan de pest en omdat de mensen toen niet wisten waar deze epidemische ziekte zo plotseling vandaan kwam werd ze ervaren als een beproeving of straf van God. Ook Valkenswaard was vroeger maar een klein dorpje en in de 16^e eeuw heerste daar ook de pestepidemie. De mensen hadden een diepgeworteld volksgeloof. In dit volksgeloof zijn de katholieke godsdienst en de daaraan verbonden verplichtingen onafscheidelijk verbonden met velerlei vormen van bijgeloof en oeroude gebruiken en gewoonten.

De eerste bedevaart naar Handel zou in het jaar 1766 zijn ontstaan.

Een eind verderop liepen we langs een waterloop waar aan één kant het looppad intact is gehouden, terwijl aan de andere zijde de natuur zijn gang kon gaan. Deze waterloop heeft zijn oorsprong in de Grote Peel. De ecologische verbindingzone is tot stand gebracht, omdat door het wegenstelsel het niet meer mogelijk is dat het ene diersoort het andere kan ontmoeten. Door deze ecologische verbinding tot stand te brengen is de natuur weer enigszins hersteld.

Al wandelend kwamen we weer terug in Gemert en geraakten op het Ridderplein. Na ons schoeisel een grote schoonmaakbeurt te hebben gegeven konden we ons weer vertonen in café 'De Keizer' om nog een glaasje te drinken. Zeer voldaan over deze mooie wandeltocht reden we naar huis terug.

Op GROTE voet

Een experimenteel nieuwe rubriek vol feitjes en wandelweetjes door Margriet Fischer

~De homepage van OLAT heeft een feestje te vieren. Het aantal bezoekers heeft de 20.000 overschreden.

~ Wilt U ook eens iets anders beklimmen dan bergen? Beklim eens een brug.

Wie elf jaar is of ouder, en tenminste 1.40 meter lang, mag de Auckland Bridge beklimmen.

De wandeling duurt 2,5 uur en kost 150 gulden, gids inbegrepen. De Sydney Harbourbridge

(134 m. hoog) werd in 1998 geopend voor toeristen zonder hoogtevrees en trekt jaarlijks 120 duizend bezoekers, de dronken Australiërs niet meegerekend die op het hoogste punt van de boogbrug een winkelwagentje achterlieten.

~ Gesignaleerd in Zeewolde: een Notenkraaker. Een notenkraaker is een kraaiachtige die Nederland onregelmatig in de winter bezoekt. Soms komen ze dan met hele kolonies tegelijk.

Dit wordt waarschijnlijk veroorzaakt door gebrek aan voedsel in hun eigen habitat.

~ Niet alleen Olat'ers wandelen. Soms wandelen eilanden ook. Hawaï heeft een hele reeks vulkaaneilanden die stuk voor stuk ontstaan, een soort stap voor stap.

Trouwens, ook onze waddeneilanden zijn aan de wandel. Rottumeroog is al bijna helemaal het water ingelopen.

~ Wandelaars op een LAW zouden zich heel wat extra kilometers verkeerd lopen kunnen besparen als ze een klein verrekijktje bij de hand zouden hebben. Zo zou je op twijfelpunten dit kijkertje even tevoorschijn kunnen halen om de diverse paden af te speuren op wit-rode markeringen. Trouwens ook heel geschikt voor het bewonderen van flora en fauna.

~ Bij sneeuw en gladheid veilig lopen: Snowsteps. Makkelijk aan te brengen en passen om elke schoen, verkrijgbaar in twee maten voor 6 euro's bij de ANWB (www.anwb.nl)

~Ton Hagendoorn is een bedevaarttocht naar Assisi aan het voorbereiden. Hij gaat liever niet alleen en is daarom op zoek naar een wandelmaatje. Tips van ervaringsdeskundigen zijn ook welkom: padua@tomaatnet.nl

Uit de Nieuwsbrief januari 2002 van NEMO:

NEMO ORGANISEERT IN 2002 WEER VOETPADENDAGEN.

Al 5 keer heeft Nemo de Voetpadendagen georganiseerd; een landelijk wandelevenement waarbij lokale groene organisaties een wandeling uitzetten over onbekende onverharde paden. In 2000 heeft de Nemo het evenement georganiseerd in het kader van de Week van het Platteland van LTO Nederland in opdracht van het Wandelplatform. In 2001 trokken zowel LTO als het Wandelplatform zich terug uit de organisatie van de voetpadendagen. Dit jaar gaat Nemo het

evenement weer organiseren in het kader van de Groene Maand.

Dit is een campagne in de maand september waarbij groene organisaties, zoals IVN, KNNV en NIVON hun activiteiten in september bundelen en gezamenlijk aanbieden. De Voetpadendagen worden het centrale evenement van de campagne. Voor Nemo is de samenwerking met groene en ecologische organisaties erg belangrijk om een groter draagvlak te creëren voor het behoud van voetpaden.

NEMO ORGANISEERT PRESENTATIE BINNENLANDS ECOTOERISME

'OP PADBEURS' IN DE RAI TE AMSTERDAM 8-10 MAART 2002

Van 8 t/m 10 maart 2002 wordt in de Rai te Amsterdam de Op Padbeurs georganiseerd. Deze beurs zal onder andere veel aandacht besteden aan "2002 International Year of Ecotourism" gecoördineerd door WTO (World Tourism Organisation) en UNEP (United Nations Environment Programme).

Het internationale jaar van het Ecotoerisme richt zich vrijwel uitsluitend op vakantiereizen naar/en verblijven in het bui-

tenland. Wandelorganisatie Nemo heeft met de organisatoren van de Op Padbeurs afspraken gemaakt voor een presentatie van binnenlands ecotoerisme. Hiervoor wordt standruimte van 40 m2 kosteloos beschikbaar gesteld. Nemo nodigt groene organisaties uit deze gelegenheid te benutten om gezamenlijke een visuele en levendige presentatie te verzorgen van hun publieksactiviteiten in het veld en van de mogelijkheden voor ecotoerisme in eigen land.

Op verzoek plaatsen wij onderstaande mededeling

Mijn naam is Ben J. Zonnenberg en ik ben de initiatiefnemer van de eerste grote Terry Fox Run in Nederland. Dat doe ik samen met een werkgroep o.l.v. de lokale voorzitter van het Kon. Wilhelmina Kankerfonds.

De werkgroep is samengesteld uit, Frans Mulderij, Kon. Wilhelminafonds KWF, Kankerfonds Apeldoorn, de heer Huub Geelen, project Ambtenaar Gemeente Apeldoorn, Mw. Melanie ter Meulen, Canadese Ambassade, afd. Cultuur in Den Haag, Dr. Rinze Oosterkamp, Kinderarts uit Apeldoorn, de heer Cor Roosendaal, vertegenwoordiger van de Sportclubs, atletiek, fietsbond, wandel, en skeeler afdelingen, notaris Mr. Dolf Wille.

De werkgroep staat onder supervisie van de Int. Terry Fox Foundation in Canada, het KWF en de Canadese Ambassade.

De geplande activiteiten, op locatie: Orderbos in en rond Apeldoorn, bestaan uit:

Harlopen in en rond Apeldoorn, en b.v. wandelen of skeeleren en mountainbiken, (verschillende tijdstippen)

Inschrijven door deelnemers aan een of meerdere sportieve evenementen op 6 juli 2002 kan individueel en/of als familie worden gedaan.

Mocht U niet op de hoogte zijn van het fenomeen Terry Fox zal ik het U in het kort schetsen. Folders komen binnenkort uit Canada naar Nederland.

Terry Fox is in Canada tijdens zijn ziekte van Botkanker en na zijn dood min of meer tegen wil en dank een held geworden in Canada, op verschillende plaatsen is zelfs een standbeeld voor hem opgericht. Een gewone aardige jongen geboren in Winnipeg, kreeg Botkanker toen hij 17 jaar was, een been werd bij hem afgezet en hij besloot om met zijn kunstbeen en een nog goed been de Marathon of hope te gaan lopen, joggen, dwars door Canada.

Tijdens die tocht zamelde hij geld in voor het Canadese jeugdkanker onderzoek. Helaas werd Terry zo ziek dat hij na toch nog vele duizenden kilometers moest opgeven, op 20 jarige leeftijd overleed Terry.

De Terry Fox Foundation werd opgericht en samen met Canadese Ambassades over de gehele wereld worden er nu in verschillende landen de Terry Fox Runs gehouden.

En de opbrengsten van de deelnemers aan deze run gaan naar de Landelijke Jeugdkanker onderzoeks teams in Ned. dus naar het KWF. Jeugdkanker afd.

Vele **duizenden deelnemers** worden verwacht om te gaan hardlopen, (wedstrijd en recreatief), **wandelen** en **fietsen** voor de gehele familie. Skeeleren en Mountainbiken staat ook op het programma. De deelnemers worden verwacht van Leeuwarden tot Maastricht en van Enschede tot Hoek van Holland. De Bondsbladen van de (**Atletiek**) sportclubs zullen dit hopelijk allemaal op hun agenda zetten.

De VVV's zullen dit evenement landelijk ondersteunen.

Eind februari 2002 zal hopelijk met veel Pers (waaronder TV) in Apeldoorn, de Canadese Ambassadeur, de Burgemeester van Apeldoorn, een beroemd arts op het gebied van jeugdbotkanker en vele anderen het officiële startsein voor de Run worden gegeven op het landgoed Marialust. En een bekende Nederlandse hardloper, we denken overigens aan Jos Hermens.

Met vriendelijke sportgroeten en een sportief 2002
Hoogachtend, Ben J. Zonnenberg, Terry Fox Run Apeldoorn

Wandelen uitgegroeid tot een van de meest favoriete bezigheden van de Nederlander.

Overgenomen uit het Eindhovens Dagblad: door Rob van den Dobbelsteen

NEDERLAND, EEN FANTASTISCH WANDELLAND

Wandelen in Nederland moet op z'n mooist zijn geweest rond 1900. Daarna werd het snel minder. Hei, bos en andere woeste gronden maakten plaats voor ontginningen; her- en ruilverkavelingen deden de rest. Wandelen was jarenlang ook erg tuttig. De kentering kwam halverwege de jaren zeventig. Nu is – niet in het minst dankzij de inspanningen van ondermeer het Wandelplatform-LAW – wandelen één van Neerlands favoriete tijdsbestedingen.

Door wandelen leer je de wereld kennen. Maar wie wist dat 25 jaar terug? Lekker stappen door de natuur was meer iets voor het wandelclubje van cabaretière Jasperine de Jong. Voor 'Jo met de banjo' dus. Het door Toon Hermans geschreven lied bereikte in de jaren zeventig een hit-status. Wat veel zegt over het toenmalige tutten-imago van wat nu één van Neerlands favoriete bezigheden is.

Vraag Anita Bakker niet om precieze aantallen. Jawel de medewerkster van de Stichting Wandelplatform LAW weet – om een voorbeeld te geven – exact hoeveel routebeschrijvingen er vorig jaar zijn afgegeven aan de verschillende Nederlandse stations. Zo'n 140.000. En uiteraard is haar ook bekend hoeveel door het platform uitgege-

Populariteit

Hoe het ook zij: als er uit de bijna onontwarbare kluwen van cijfers toch nog iets valt te destilleren dan is het wel de onwaarschijnlijke populariteit die wandelen zich in de achterliggende jaren heeft verworven. Hoe dat zo kon? Ook daar is onderzoek naar gedaan. Zie het eerder aangehaalde rapport van het NBT.

De vraagstellers gingen recht op hun doel af: 'Waarom wandelt u? De antwoorden zijn even divers als voor de hand liggend: 'Dan zijn we

Missie

De missie van de Stichting werd vastgelegd in een in nogal stroef Nederlands getoonzette verklaring die er kortweg op neerkomt dat het samenwerkingsverband '**wandelen in Nederland de plaats wil geven**

ven gidsen werden verkocht. Ruim 45.000. 'Maar', zegt ze, 'daarmee ben je er natuurlijk niet. Want hoeveel mensen lopen er op een mooie zondagmiddag op de bonnefooi over de Veluwe? Of door de binnenstad van Dordrecht?'

Goeie vraag. Omdat er – onder meer door de verschillende onderzoeksmethoden – geen duidelijkheid over is. Neem het marketingsrapport 'Toerisme en Recreatie in

even weg uit de dagelijkse beslommeringen.' Of: 'Dan kunnen we in alle rust genieten van ons mooie land.'

Uiteraard nemen ze bij het Wandelplatform LAW met interesse kennis van dat soort bekentenissen. Maar het gaat ze daar toch in de eerste plaats om, zoals Anita Bakker zegt, 'wildgroei te voorkomen'. Het Platform was al een tijdje informeel bezig, toen het in 1989 officieel werd opgericht. Vijftien organisaties, waaronder het aloude Nederlandse

die het verdient'. Een open deur waaraan de gemiddelde tippelaar geen boodschap zal hebben. Die heeft slechts oog voor het resultaat van al die vanuit het kantoor in Amersfoort geregisseerde inspan-

het Landelijk gebied' uit 1996. Daarin rekent het Nederlands Bureau voor Toerisme (nu Toerisme Recreatie Nederland) de lezer haarfijn voor hoeveel wandelingen (van twee uur of langer) er per jaar in ons land worden gemaakt. Dat zouden er 63.2 miljoen zijn: 60.5 miljoen vanuit eigen huis en 2.7 miljoen vanuit een tijdelijke verblijfplaats.

Cijfers die zich helaas nauwelijks of helemaal niet laten vergelijken met de uitkomsten van een NIPO-enquête uit 2000. Het bureau onderzocht hoeveel keer per jaar er door Nederlandse 18-plussers een wandeling werd gemaakt van één uur of langer. Vijftien procent maakte één tot twintig keer een ommetje, de rest (zeventig procent dus) trok er nooit op uit.

Instituut voor Volksonwikkeling en Natuurvriendenwerk (NIVON), de Nederlandse Wandelsport Bond (NWB) en de Stichting Op Lemen Voeten waren tot de conclusie gekomen dat je beter met dan lángs elkaar kon werken en sloegen de handen ineen.

Het resultaat zetelt samen met een ander 'platform' (dat van de fietsers) in Amersfoort.

ningen. En die zijn niet mis. Vooral als het gaat om onderhoud en stroomlijnen van het onderhand immense netwerk (in totaal zo'n 6000 kilometer) aan Nederlandse Afstand Wandelpaden.

Allure

Anita Bakker: 'Daar hoeven we niet omheen te draaien: die NAW's zijn ons belangrijkste bestaansrecht. Ze geven allure aan de zaak. Er zijn er nu ruim dertig en veel zullen er niet meer bijkomen. Misschien nog een-tje in West-Brabant, want daar ligt een witte vlek.' Maar voor het overige zullen we ons in de toekomst toch vooral bezighouden met de instandhouding en de verbetering van

die paden.' En dan heb ik het over eenvormige markeringen, optimalisering van de bewegwijzering, het onderhoud en natuurlijk vooral ook de uitgave van routebeschrijvingen.' De routebeschrijvingen ontwikkelden zich in de loop der jaren van simpele stencils tot schitterende gidsjes, in full color.

Anita Bakker: 'De verkoop daarvan loopt ongelooflijk goed en vormt

een groot deel van onze inkomsten. Verder zijn we afhankelijk van overheidssubsidies, de NS, donateurs en natuurlijk vrijwilligers van de aangesloten verenigingen. Normaal gesproken controleren die de routes twee keer per jaar. Er verdwijnt tenslotte wel eens een markering of een wegwijzertje.'

Het Pieterpad, het ruim 480 kilometer lange voetpad van Pieterburen (Groningen) naar de Sint Pietersberg even ten zuiden van Maastricht (Limburg), is met afstand de populairste van alle (ruim dertig) Nederlandse Afstandswandelroutes.

Dat blijkt uit de verkoopcijfers van de door de Stichting Wandelplatform uitgegeven routebeschrijvingen.

Van de deeltjes Pieterpad I en Pietpad 2 gingen vorig jaar in totaal 10.692 exemplaren over de toonbank. In 1999 en 1998 waren dat er zelfs ruim 13.000. Tweede op de ranglijst is het Hanzestedenpad van Kampen naar Doesburg (3.822 stuks) en derde het Trekvogelpad dat van Bergen aan Zee naar Enschede voert. (2.546) Overigens moet bij interpretatie van deze cijfers in ogenschouw worden genomen dat gidsjes van veel gelopen trajecten als het Waterlandpad, het Heuvelrugpad en het Gelrepad uitverkocht waren. Deze zijn of komen in herdruk.

Meer informatie: Stichting Wandelplatform-LAW, Postbus 946, 3800 AV Amersfoort. ☎ 033-4653660; Internet: www.wandelnet.nl

GRENZELOOS

Ad van Asten

Op Omroep Brabant wordt op donderdag 27 december rond 14.00 uur aangekondigd dat er een mededeling komt over grenzeloos wandelen. 'De Koning' (Omr. Br.) maakt het wel spannend, want om drie uur wordt de aankondiging herhaald en tegen vier uur ben ik op de hoogte van alle activiteiten die in het laatste weekend van 2001 tussen Breda en Tilburg zullen plaatsvinden. Dan ineens een soort geluid dat ook wel door ruimtevaartuigen wordt uitgestraald en Hein meldt zich uit de Sahara. Sneeuw in de Sahara! 'De Koning', wil toch iets over grenzeloos wandelen horen, en Hein vertelt dat het zeker een survival zal worden, en dat er door Milieu 2000 een brug is gebouwd voor voetgangers en dat ze 10 jaar geleden de grens hadden afgeschaft en nu onze guldens en franken ook niet meer willen. Hein z'n spreektijd zit er op!

Het dooit flink als we op vrijdagmorgen richting Luyksgestel toeren. We rijden binnendoor over Walik, maar bij Bergeijk schiet het niet meer op. Alles rijdt 'onze kant op' en de voorste hebben ze waarschijnlijk al ooit geknipt!

De intercom van de Zwarte Bergen is doof, dus Joop Wesseling raadt ons aan ook maar te voet te gaan...., dat doen de anderen ook!

Na 8 maanden zie je dan ineens Theo Tromp weer voor je staan. Hij heeft het 'overall over', dus wat dat betreft is alles bij het oude gebleven.

Hier en daar mag ik nog wat kennissen begroeten; niet zo veel hoor, want de meesten zijn vreemden. Sjef en Tini hebben een aardigheidje uit het Limburgse voor mij meegebracht, m'n dag kan niet meer stuk!

Het lukt Piet wel om met z'n wandelwinkeltje op het terrein te komen, maar daarvoor zijn diverse handeling noodzakelijk geweest. Nu is het nog even wachten totdat Piet alle formaliteiten heeft volbracht en dan kunnen we tegen halftien eindelijk aankuieren.

De weersverwachting is ronduit miserabel, maar het weer valt mee: nog net geen zon, maar die komt straks wel.

Er liggen opvallend veel takken op ons spoor, waarschijnlijk afgebroken door de sneeuwlast. Er zijn ook nog veel sneeuwresten, meer dan bij 'ons'. We wandelen in het spoor van onze voorgangers, die nog slechts sporadisch in de verte te zien zijn. We zijn wel erg laat vandaag.

Ik probeer een pijl te fotograferen die minimaal met een hoogwerker moet zijn aangebracht in een boom! Ze kunnen de schuld niet aan de wind geven, want het waaide toen nog niet. Andere opmerkelijke dingen doen zich niet voor. Wel is een groot deel van het Hollandse traject wreed verstoord door tractorsporen en de restanten van moderne bosbouw. Verder is niet alles verdrietig hoor, want we worden ingehaald door Peter Heesakkers, en dan is luisteren geen last... Waar haalt ie ze vandaan!

Het parkoers is wel vernieuwd ten opzichte van de voorgaande jaren, maar of het aan kracht heeft gewonnen, durf ik niet direct te beweren. Waarschijnlijk is het nu zo dat we perse bij die nieuwe brug moeten uitkomen, en dat doen we.

Ik weet nog dat ze bij ons in Nederland een instantie hadden die bouw- en woningtoezicht werd genoemd, en die er voor waakte dat een en ander toch wel in redelijke overeenstemming met de omgeving werd opgezet. Wat ze hier in België echter midden in de natuur hebben gecreëerd grenst aan het ongelooflijke. Metershoge peilers houden een smalle overgang over het kanaal op z'n plaats. Misschien is het 'gevaarte' wel bedoeld als lanceerinstallatie voor voetzoekers....

Nu hebben ze er een lint over gespannen, natuurlijk bedoeld om ons symbolisch tegen te houden. Halverwege staan twee toneelspelers in een soort uniform, maar dan anders, dus onuniform. Ze willen allebei graag op de foto!

Aan de overzijde van het kanaal staat een groepje mensen in zondagse kleren op iets te wachten, dat volgens mensen die het kunnen weten ook nog wel even zal duren. We blijven een ogenblik rondhangen, maar niemand die ons op de koffie vraagt, dus stappen we maar weer verder België in.

Vorig jaar kwamen we hier anders binnen en was de Sahara nog mooi wit, en nu ik er goed over nadenk, leek het dit jaar helemaal niet op de Sahara. Zou Hein gisteren toch ergens anders gestaan hebben?

Dan moeten we plotseling een poort in en we komen in een groot lokaal, waar een groot aantal OLAT-vrijwilligers een 'restaurantje' runt. Ik zie dat ze zelfs de bekende versnapering uit Westmalle in de aanbieding hebben, maar het gloeiend hete bruine vocht in een beertje blijft toch puur Hollands, we nemen er maar een punt vlaai bij!

Naar het eindpunt in Lommel is nog ongeveer 6 km. Dat stuk heeft geen bijzondere uitstraling, en de inkom van Werkplaatsen is nogal lang!

In zaal De Moffel is het vol en we tellen zorgvuldig onze laatste frankskes af voor een 'echte kom koffie', en die smaakt voortreffelijk, waarschijnlijk nog uit een smokkelvoorraadje, en we doen er ook weer een punt bij!

Er komen wandelaars binnen, die de enige bui van vandaag over zich heen kregen. Wij blijven boffen, want

als we buiten komen schijnt het zonnetje heerlijk en dat blijft de rest van de tocht ook zo.

Op de terugweg wandelen we een tijdje in de vrije natuur. Ze hebben ook nog een extra rustplaats in petto, maar daar hebben we nog geen behoefte aan. In de verte zien we de contouren van de futuristische

peilers boven een of andere accommodatie uitsteken en één van ons weet dat dat het stadion van de v.v. Lommel is.

Maar als we er even later voorbij lopen, blijkt het een fonkelnieuwe sporthal te zijn met dezelfde imposante peilers en spankabels als we eerder opmerkten bij de brugoverspanning. Na een tijdje nog een rust- en controlepost, nu bezet door een Belgische crew. We besluiten om niet te blijven plakken.

We gaan weer dezelfde brug over, die we vanmorgen ook benutten. Waar toen nog een wapendoek van de gemeente Lommel lag, ligt nu een gedenksteen waarop gesteld wordt dat Milieu 2000 op 28 december 2001 deze brug heeft ingewandeld. Even terugdenkend weet ik zeker dat ik alle voorgaande uitvoeringen van de Grenzeloze heb meegemaakt, maar nooit de eer had iemand van de Milieuclub te ontmoeten. Deze geschiedenis zal dus altijd wel een historisch moment blijven.

Nog steeds wordt de weersvoorspelling voor vandaag gelogenstraft en het blijft heerlijk weer.

Even een beetje paniek bij aankomst: naast Piet zijn auto heeft de brandweer een grote takelininstallatie opgesteld om een tak te verwijderen die op een caravan dreigt te vallen. Piet z'n wagen mankeert niets en ons ook niet, dus eind goed, al goed.!

We vieren nog even de verjaardag van Joop Krul, want je wordt maar eens in je leven....., en zo ging er weer een jaar voorbij.

DE STRANDZESDAAGSE, 22-28 JULI 2001, EEN WANDEL?FEEST.

Peter van de Ven

Belangrijkste trefwoorden bij dit evenement zijn zand, bier, strandtenten en hardstikke gezellig. Het was eigenlijk een 'wandeloetje' na het 'voorgerecht' Sleswijk-Viborg, 300 km., en het 'hoofdgerecht' Nijmegen, 200 km.

Het is erg moeilijk, zeker als je nieuweling bent, om aan een startkaart te komen, maar dankzij Ad Mollen waren Hans Hoek, Trudy Taal en ondergetekende al in november 2000 er zeker van, dat we ons op zondagmiddag 22 juli in Hoek van Holland konden melden. Jan Bruel was ook op tijd, maar het leek er op, dat de overige vier mensen van ons groepje achter het net zouden vissen. Op de camping van Hoek werd echter ook voor hen het papertje gevonden, en zij sloten zich op maandagochtend bij ons aan.

Kamperen is iets uit mijn jeugd, lang geleden, maar ik kon de tent met Ad delen. Van hem leende ik ook een plunjebaal en witte plastic zakken. In tegenstelling tot Sleswijk-Viborg wordt bagage bij regenachtig weer niet in een gebouw of onder een zeil neergelegd, maar gewoon buiten op de weg of op het gras, dus je moet zorgen dat alles waterdicht verpakt is. De eerste nacht goed doorgekomen, alleen rottig dat dat toilet meer dan 300 meter van de tent vandaan staat. En wildplassen doe je toch niet op een 'nette' camping?

De volgende dag een goede kruier 'gevonden' in deelnemer zes van ons groepje, Jan Kvaestedt, alhoewel vinden, voordat ik het wist had hij de baal al op zijn schouder genomen. En laten we 7, 8 en 9 dan ook maar noemen: Marja de Knecht (vriendin van Jan), Dick Rotmans en Paul Röhner. Bij paviljoen 'Het Jagershuis' kregen we het Strand6daagsevlaggetje en ook een ansichtkaart met postzegel. Op de kaart schreef ik, dat we met goed weer zouden starten, en dat zou gelukkig de hele week zo blijven.

We liepen rechtstreeks naar strandpaal 117. Van daaruit was het 117 kilometer lopen naar strandpaal 0 in Den Helder, maar vanwege overnachtingsmogelijkheden en het Noordzeekanaal zou de totale afstand 140 kilometer zijn.

Vandaag zouden we 29 kilometer lopen, met als 'hindernis' Scheveningen, want daar moet je om de vissershaven heenlopen. Al op 15 kilometer afstand zie je 'De Pier' liggen.

Bij onze eerste rust werd onze aandacht gevestigd op een zandzuigerboot, die ruim een half uur op 100 meter

voor het strand lag. Een heel mooie rust in Scheveningen is 'Het Brouwerscafé', niet alleen vanwege een ruime sortering in biersoorten, maar ook omdat het strategisch is gelegen op de kop van de haven, waardoor we iedereen konden zien langskomen. Na Scheveningen is het toch al gauw zo'n zeven kilometer naar Wassenaar. We kwamen in tijdnood, om half acht waren we bij strandpaal 92, en toen was het nog vier kilometer lopen naar camping Duinrell. Daarom besloten we daar bij het paviljoen warm te eten. Als we voor de gratis maaltijd van de organisatie

De volgende dag de vier kilometer wel gelopen van Duinrell naar het strand.

We hadden een lange nacht gehad. Op Duinrell was weinig vertier, niet eens een kantine. En na het douchen waren Ad en ik de rest van de groep kwijt. Zelfs de GSM bracht geen uitkomst. Omdat ik om 0.00 uur aan mijn vijftigste levensjaar begon, toch maar het dorp ingelopen om iets vochtigs in te nemen. Van de 1000 deelnemers hebben we er na elf uur nog maximaal vijftien gezien.

Het liep vandaag weer lekker over het zand, dit heeft natuurlijk ook met het ebgetijde te maken. Het ging vandaag van strandpaal 92 naar strandpaal 81, een veel kortere afstand dan gisteren, met als eindpunt Noordwijk. We liepen op ons gemak, 20 kilometer van negen tot vijf, wat zouden we ons druk maken?

Als je zo in de achterhoede loopt, kom je vaak dezelfde lotgenoten tegen. De groep die ons vooral opviel waren de Oudhollandse risicojongeren, in leeftijd variërend van 18 tot 77 jaar. Als er bij

strandtenten gerust werd, en er was iemand van hen in zicht, dan werd die vanaf het terras met ritmisch geklap binnengehaald (een soort zeehondeneffect). Wij maakten, zoals 88% van Nederland uiteraard gebruik van de GSM, als we elkaar kwijt waren.

Omstreeks vijf uur kwamen we aan bij het Bollenbad, een zwembad, waar we de tenten konden neerzetten. Er

Woensdag 25 juli: 29 kilometer lopen naar Velzen. De natte spullen maar in de plunjebaal gestopt en hopen dat die vanavond iets droger zouden zijn. In het begin voor het eerst over moeilijke ondergrond gelopen, wat door deskundigen als zakzand, zuigzand of drijfzand werd gekwalificeerd. Op het kaartje, waar het parcours op stond, zagen we dat Zandvoort nog tien kilometer voor ons lag, hopelijk zou dat niet zo blijven duren. Soms werden door de zee plm. vijf à acht meter landinwaarts geulen gevormd, meestal waren die op de plek waar het water vanaf de vloedlijn werd aangevoerd

zouden kiezen, dan was de kans groot dat we achter het net zouden vissen, want die begonnen om acht uur met de 'bedeling', en als de rij opgelost is, gaan zij er van uit, dat iedereen aan de beurt geweest is.

Bij strandpaal 92 was ook een bushalte. De chauffeur had er zijn dienst opzitten, maar omdat hij toevallig toch naar Duinrell reed, konden we meerijden.

Uiteraard hebben we hem wel beloofd. Even nog de kanttekening, dat vier personen zijn doorgelopen naar de finish.

werd daar door veel wandelaars gezwommen, wat wil je ook bij een temperatuur van meer dan 25 graden. Voor het eerst

Hans Hoek in zijn blote bast gezien, een unieke situatie, want die beweerde altijd dat hij zo slecht

Een mooie gelegenheid om het 'OLAT-manneke' ook eens elders in ons blad te plaatsen

geïsoleerd was. Na het menu van fricandeau, worteltjes of doperwtjes en een appel hebben we 's-avonds buiten nog lang feest gevierd. Eigenlijk had ik vaker binnen moeten zijn, want daar speelde een bandje dat behoorlijk wat Stonesmuziek op het repertoire had staan.

'Hot stuff' bij 30 graden Celsius!

We besloten met acht man democratisch om bij deze temperatuur maar geen tent op te zetten. Alleen Trudy deed niet mee. We hadden er echter geen rekening mee gehouden, dat er condens van het zwembadwater op de bodem terecht zou komen. Zo waren onze slaapzakken net voor zonsondergang enigszins vochtig, en bij het naar bed gaan kletsnat. Het geweeklaag en gemopper waren niet van de lucht! Gelukkig konden we, omdat we in de olie waren, toch nog vrij snel de ogen sluiten (en slapen).

zo smal, dat je ze gemakkelijk kon oversteken. Een keer bleek dat niet zo te zijn, we liepen dan om (100 meter), maar je kon zoals Jan de Noor en Marja en Dick ook je schoenen uitdoen en "pootje baden". Jan

bleek voor Marja een goed "lastdier" te zijn! Voor het eerst ook gezien dat paarden ook niet vies zijn van water, een amazone reed

met haar dier tot op buikhoogte de zee in. In Zandvoort was het behoorlijk druk bij het warme weer. Je kon wel eens een keer water over je schoenen heen krijgen, omdat de golven van links iets te snel opkwamen, en je kon niet naar rechts uitwijken, omdat die verr..te badgasten in de weg liepen! Twee kilometer voor Bloemendaal ook een keer pootje gebaad en toen op blote voeten doorgelopen, toch een beetje riskant, want het kon doorbranden op je wreef. In Bloemendaal op een chique terras kregen enkele mensen van ons groepje het verzoek, zich aan te kleden (blote basten niet toegestaan).

De volgende dag weer op een christelijk tijdstip, tussen

zeven en acht uur opgestaan, wat een verschil met Nijmegen: kwart voor vier! De lezer zal uit de verhalen van de afgelopen drie dagen wel begrepen hebben, dat wij zonder tijdschema werkten, dus tussen het wakker worden en het echte vertrek zat soms wel eens een tijdspanne van 80 minuten. Als iemand op een gegeven moment nog steeds de tent niet had verlaten, dan verzochten we hem/haar toch om eens iets te doen, want ons motto was: samen uit, samen thuis.

Voor de vierde keer het ontbijt en het lunchpakket afgehaald, die altijd verpakt waren in een gele plastic tas met de tekst 'Stand6daagse' daarop. Aan die tas kon je ook veel wandelaars herkennen. De weg van Velzen-Noord naar Wijk aan Zee was een stuk inspirerender dan het laatste stuk van gisteren. We liepen over het fietspad langs een drukke weg, vanwege het mooie weer waren er weer veel dagjesmensen op de been. Maar langs die weg veel groen. In Wijk aan Zee,

Wonder boven wonder werden de sokken, die Marja en ik over een glazen windscherm te drogen hadden gehangen, niet signaleerd. Tegen vier uur kregen we het meest deprimerende strandgezicht van Nederland te zien: de Hoogovens bij

Velzen. Nu moesten we nog tien kilometer door een industriegebied lopen, waar de eentonigheid hoogtij viert, dus de hersens maar op nul. Tegen half zeven nog gehoopt in een vistent wat vertier te vinden, maar die man zag geen brood in strandwandelaars, en sloot zijn deur voor onze neus. Toen we bij het pont waren, om het Noordzeekanaal over te steken, was het meeste leed geleden en een kwartier later zagen we de sportvelden waar we zouden overnachten, voor ons liggen. Die avond vond ik het bandje een stuk minder, maar we amuseerden ons toch wel. Er waren zelfs twee zalen, waar iets te doen was.

bij een Turks/Egyptisch eettentje de eerste rust. Toen nog een paar straten door en daar was het strand weer. Aan het begin van het strand was een vlooiemarkt, waar ook veel spandoeken hingen voor de wandelaars. Hier maakte ik een groepsfoto bij de tekst "Wijk aan

Reservepoees

Zee groet Strand6daagse, hup met de voetjes". Die foto staat dankzij Jan Kvaestedt nu als A4tje op de open haard. Maar wat mijn ego ook streelde was de tekst 'Peter, in 2002 weer saampjes', ik ben al 49

jaar vrijgezel, zou daar volgend jaar een eind aan komen?? Bij de volgende strandtent konden de 'smeerpoezen' weer aan de gang. Er is wel voor een paar liter gesmeerd, bij de temperaturen van de laatste dagen van tussen de 24 en 28 graden.

Omdat er maar twee poezen waren voor negen man, viel soms een kater als 'reservepoees' in.

Spandoeken op het strand van Wijk aan Zee

Het lopen ging weer goed, met dit weer kon het eigenlijk niet stuk.

's-Avonds tegen zessen aangekomen bij de sportvelden van Egmond aan Zee, we hadden 20 kilometer afgelegd. Hier waren jongens (misschien ook wel enige meisjes), in leeftijd variërend van 8 tot 14 jaar, actief met kruiwagens, om onze plunjebaal naar het veld te brengen. Daar hadden we wel enkele guldens voor over. Het terrein was niet zo groot. Ad Mollen kon vorig jaar, toen hij uit de kantine kwam, zijn tent niet meer terugvinden en is toen in arren moede maar ergens op een bankje gaan slapen.

Vrijdag 27 juli: Vandaag lopen we plm. 26 kilometer, om op de hoogte van paal 12 (achter de komma 780) te eindigen. De route kan in 3 stukken verdeeld worden: 15 kilometer bij eb tot de Hondsbossche Zeewering, 4,5 kilometer over die zeewering, en dan plm. 7 kilometer naar Callantsoog, bij opkomend tij. De journalist, die dagelijks een stukje schreef over de

Zesdaagse voor het Noordhollands Dagblad, bezocht op dat eerste gedeelte het terras van het naaktstrand in Bergen. Wij hebben de afgelopen 100 kilometer links en rechts al het nodige en onnodige bloot gezien, maar het zal wel een heel aparte ervaring zijn om als enige geklede tussen blote mensen te zitten. En er zijn ook mooie geklede vrouwen (wij hadden er twee bij ons!). Aan het begin van de Hondsbossche Zeewering streken wij neer bij een heel groot café-restaurant, met ook heel grote parasols tegen de zon. We bleven hier een uur zitten, omdat vijf personen nog achter ons waren, zij hadden een strandtent extra bezocht. In die tussentijd was de lucht behoorlijk gaan betrekken, zouden we nu voor het eerst regen krijgen?

Op de Hondsbossche Zeewering, de zwaarste dijk van Europa, heb ik een kans voorbij laten gaan om vanaf de top van de dijk kilometersver landinwaarts te kunnen kijken. Daar waren schapenweiden en je moest meerdere keren over hekjes heen klimmen, beneden was een vijftien meter brede asfaltbaan.

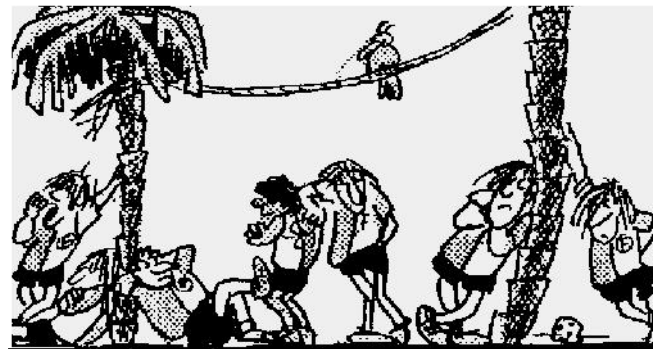
Na de Hondsbossche Zeewering was het heel gezellig in een paviljoen, dat vernoemd is naar Hans: Hoek 90. Hier bestond de animatie uit een doedelzakspeler en de 'Two men band Guus Bos'. De eerste twee nummers van dat bandje waren muzak, maar daarna ging het steeds meer swingen. Jan Kvaestedt gaf een demonstra-

Zaterdag 28 juli: Ik begon dit verhaal met een 'wandeldoetje' na twee andere evenementen, nu waren we aan het toetje van dit evenement toe. Nog 14 kilometer te gaan naar Den Helder.

Onderweg naar het strand werd ik nog aangesproken door een echtpaar. Vanuit datzelfde huis werd er gisteren ook al naar ons gezwaaid, maar niemand van ons

Ondanks het feit dat het al weer de vijfde avond was, duurde het feest in dat zaaltje (eigenlijk meer een sauna, meer dan dertig graden) voor ons tot half drie. Paul Röhner leverde een behoorlijke prestatie, door in hetzelfde tempo vieuxtjes te drinken, als waarin wij bier dronken. Die zou dit jaar wel eens kunnen verdwalen, maar dankzij de 'samen thuis'-instelling lag ook hij die nacht in een warme slaapzak. Na Noordwijk geen sterrenhemel meer voor ons!

tie kozakken-dansen. Dit was een van de laatste gelegenheden dat de hele zesdaagse familie in een strandtent bij elkaar was, dus veel coryfeeën bleven hier extra lang. Er was sprake van dat we, tegen betaling uiteraard, over het strand op een platte kar naar het eindpunt gebracht zouden worden. Toen om half zeven de muziek gestopt was en er nog geen vervoer te bekennen was, besloten we toch maar de laatste zeven kilometer te lopen. Maar goed ook, want Ad Mollen en Jan Bruel, die een kwartier achter ons zaten, zagen pas een kilometer voor Callantsoog die kar voorbijkomen, met aan boord plm. dertig personen. Het strand was overigens

Voetballers op het strand van Callantsoog

moeilijk te bewandelen, maar als je hier loopt, weet je dat er bij vloed veel mul zand is.

In Callantsoog de warme maaltijd van de organisatie laten schieten, om dezelfde reden als de eerste dag. Achter het duin daar viel ons op, hoeveel lager het vaste land t.o.v. de zee lag, dat zou in 2121 nog wel eens problemen kunnen opleveren!

's-Avonds maakte Ad - inmiddels al vijf jaar deelnemer - zich verdienstelijk als ober in de voetbalkantine, altijd gemakkelijk als wij weer eens droog stonden!

P.S. De dreiging van het onweer heeft niet doorgezet, wel hebben mensen die een uur voor ons liepen, een buitje gehad.

had kennissen in Callantsoog wonen. Bleek het de dochter en schoonzoon van een wandelvriendin van mij uit Den Helder te zijn. In hetzelfde paviljoen als gisterenavond koffie met een appelpunt met slagroom genomen (ja, we dronken ook wel eens een keer niet alcoholisch!). Op het terras waar wij zaten streken op een gegeven moment ook een twintigtal mannen neer,

allen gekleed in hetzelfde trainingspak van een bekend sportmerk. Dat waren zeker niet de Zaterdagamateurs derde klas voetbal uit Brummen. Een van die personen was enkele jaren daarvoor nog de bondscoach van het Nederlandse voetbalelftal, een andere was jarenlang Ajaxied geweest: Frank Rijkaard en Aron Winter. Achteraf bleek dat dit de selectie van Sparta was. Een paar keer kijk je dan achteloos achterom, maar dan beseft je dat je ze niet kunt blijven aangapen. Jan de Noor, onze 'sportman', heeft wel een handtekening van ze gevraagd.

De laatste 14 kilometer moesten we ons toch weer door drijf- of zakzand heen ploegen, het was weer vloed. Maar we beseften, dat we daarna vijf dagen konden uitrusten tot de Kempische Wandel Dagen. En er werden natuurlijk nog een paar strandtenten aangedaan.

De Strand6daagse, je moet het een keer meegemaakt hebben. Er lopen 33.000 mensen minder mee dan in Nijmegen. Maar qua gezelligheid kan het zich zeker met de 'Tocht der Tochten' meten!

Met Constant-Op stap

Twee wandelverhalen door Constant Dedel

Renswoude, Grebbelinietocht

Op zaterdag 29 december 2001 organiseerde Comité Euraudax Utrecht haar wandeltocht vanuit het restaurant "De Zwaan" te Renswoude. De start was om 10.00 uur. In de 14e eeuw was het gebied van het tegenwoordige Veenendaal en Renswoude bezit van de stad Rhenen. Wellicht is hierdoor de naam ontstaan ('woud van Rhenen = Rens'). Na het verlaten van Renswoude betraden we het kasteelpark met oude beuken, eiken en grote waterpartijen (een grand canal) rond het gerestaureerd kasteel. Direct buiten het park treft men mooie houtwallen en weilanden aan. Het is een prettig wandelgebied, waar veel verschillende planten en dieren een leefstekje hebben. Men kan er een ijsvogeltje, een zeldzame vleermuis en zelfs een roekenkolonie treffen. Het landgoed is opengesteld. Het kasteel is particulier eigendom en is samen met het gedeelte binnen de gracht niet toegankelijk. Voordat we het kasteelpark betraden, passeerden we de Hervormde Kerk, die uit 1639-1641 dateert en in de vorm van een Grieks kruis, met zeer korte armen, is gebouwd. Het kerngedeelte rijst boven de armen omhoog als een achtzijdige koepel op een vierkante onderbouw. Inwendig rust deze constructie op Ionische pilasters met houten architraven. De architect is onbekend, de bouwheer was Johan van Reede, heer van Renswoude. De kerk heeft een mooi interieur. Na het passeren van het kasteelpark liepen we langs het 'Grand Canal', een vijver omzoomd door prachtige oude beuken. Daarna bereikten we de kade van de Grebbelinie. Er reden op dat moment veel ATB-fietsers. De kade is een onderdeel van de oude waterkeringen en militaire verdedigingslijnes in het grensgebied tussen Utrecht en Gelderland. De Grebbelinie bestaat uit forten, loopgraven, grachten en kaden, alsmede enkele natuureservaatjes met

Helaas zijn we niet geëindigd bij strandpaal 0, die ligt waarschijnlijk op de kop van de haven van Den Helder, en dan zouden we de laatste honderd meter moeten zwemmen. Nu gingen we naar Julianadorp, en die waren na 43 jaar toch zo vereerd dat zij als eindpunt fungeerden, dat er toch een officiële finishpaal van de Strand6daagse stond. Voor de laatste keer was er ook de kans om mee te zingen/schreeuwen op de klanken van 'Jij bent de zon' of 'You never walk alone'. Wat ik wel jammer vond is dat ik als beloning geen flesje met zand kreeg. Het type flesje werd niet meer geproduceerd, dus nu kreeg je weer zo'n 'stomme' medaille, waarvan er dertien in een dozijn gaan. Gelukkig was de heer A. Mollen bereid een van zijn vijf flesjes aan mij af te staan.

blauwgrasland, zoals Meeuwenkampje en Groot Zandbrink. Een aantal aarden forten is de laatste jaren gereconstrueerd. De linie is historisch en landschappelijk van belang.

Wij wandelden over een van de dijken in zuidelijke richting en volgden zo enige tijd de provinciegrens Utrecht/Gelderland. Na het oversteken van de verkeersweg Renswoude-Veenendaal liepen we even later over Camping 'De Batterijen'. Na het volgen van de spoorlijn Utrecht-Arnhem passeerden we ook de voormalige Batterij. Daarna liepen we over de flanken van de Emminkhuizenberg. Het hoogste punt van de Emminkhuizenberg is 21,8 meter.

Hierna kwam een fietspad aan de beurt, dat vrij dicht langs de A12-snelweg loopt. Gelukkig ontleent een dijk tussen het pad en de verkeersweg het zicht op die weg en beperkt tevens het geluid. Op een gegeven ogenblik liepen we langs het Valleikanaal, en kwamen al vlug bij een boerderij in Overberg (woonplaats van de triatleet Rob Barel) waar een verzorgingspost was ingericht. We kregen gevulde koek en chocolademelk. Na deze versnaperingen gingen we weer het fietspad op, dat we tot het einde volgden. Na oversteek van een spoorlijn volgden we rustige asfaltwegen tot we weer bij de dijken van de Grebbelinie kwamen. We volgden een dijk en kwamen langs de Voormalige Schans. Nadat we de Lunterse Beek waren overgestoken, kwamen we weer bij een verkeersweg, die we over moesten steken om in de bossen te komen. In de buurt van Camping 'Klein Ruwinkel', is een restaurant dat Mona's heet. Hier was de grote rust. We waren hier in Scherpenzeel (provincie Gelderland). Na de rust mochten we weer de bossen ingaan en vervolgens nog een dijk volgen van de Grebbelinie. Hierna gingen we op

verkenning op het Voormalige Werk aan de Daatselaar, maar niet voordat we een appel voor onderweg hadden gekregen.

Nogmaals staken we de Lunterse Beek over, gevolgd door de Fliertsche Beek en weer een verkeersweg. Toen kwamen we langs kasteel Renswoude. Het is een groot renaissance gebouw uit 1654, dat vermoedelijk op de fundamenten van een nog ouder gebouw is opgetrokken door Gijsbert van Vianen en Peter van Cooten, voor kasteelheer Gerard van Reede. De ouderwets-feodale indruk die deze ridderhofstede maakt, is vooral te dan-

Winterserietocht WS'78 te Voorburg

Op zaterdag 5 januari 2002 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit de kantine van Forum Sport op sportpark 't Loo te Voorburg. De start was om 9.00 uur. Na de start wandelden we door een aantal parken, en troffen in het Park Vreugde en Rust enkele bekende gebouwen, o.a. de Koepel, een vroegere Orangerie en de voormalige buitenplaats Vreugde en Rust, nu een exclusief hotel-restaurant. Voorburg is al meer dan 2000 jaar bewoond en is de op één na oudste stad van Nederland, alleen Maastricht is ouder. Anderzijds zijn we in een piepjonge gemeente, want na een herindeling ontstond op 1 januari 2002 de gemeente Vlietstede. Vermoedelijk vormde deze wandeltocht het eerste evenement in deze, welgeteld 5 dagen jonge gemeente. Een oude naam is Forenburg, die werd opgetekend in de goederenlijst van het Utrechtse aartsbisdom tussen de jaren 777 en 866. Daarvoor heette het "Forum Hadriani", sinds de Romeinse keizer Hadrianus in het jaar 121 de nederzetting marktrechten verleende. Het gemeentewapen bestaat uit een kasteeltoren met poort en verwijst naar een Romeins "castellum", dat hier in de eerste eeuwen na Christus zou hebben gelegen. Historici zijn echter van mening dat het geen castellum, ofwel legerplaats was, maar een "municipium", een burgerlijke nederzetting, waar de inheemse bevolking zelfbestuur had onder Romeins bestuurlijk toezicht. Het Romeinse leger liet hier onder generaal Corbulo een gracht graven om de Rijn en de Maas met elkaar te verbinden. Die gracht is thans goeddeels de Vliet. Later werd Voorburg een voorname buitenplaats met vele landgoederen langs de fraaie landelijke Vliet. Helaas is dat landelijke gebied nu snel aan het verdwijnen. Na het verlaten van Voorburg wandelden we richting Leidschendam langs de Vliet met zijn fraaie en voorname bebouwing aan het Oosteinde. Voorburg ontstond in 1938 door samenvoeging van de gemeenten

ken aan de grote toegangstoren en de twee hoektorens. Het landschapspark werd in de 19e eeuw aangelegd, waarschijnlijk door J.D. Zoicher. Nadat we vlak bij het kasteel, aan de Straatweg, staan nog vier blokken dienstwoningen uit de 18^e eeuw waren gepasseerd bereikten we weldra de finish. Het was droogweer met later wat zon. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het parcours was pittig vooral omdat de paden drassig waren door regenval tijdens de voorgaande dagen. Er gingen 68 wandelaars van start.

Stompwijk en Veur. De naam Veur stamt waarschijnlijk af van de oude naam van Voorburg (Fore/Furha). Bij het Sluisplein liepen we op historische grond. In 47 na Christus liet de Romeinse generaal Corbulo hier de gracht, de Fossa Corbulonis graven als veilige waterweg voor de niet zeewaardige Romeinse schepen. De Hervormde kerk met piramidevormige dak, waar we langs liepen, stamt uit 1653, maar brandde 30 jaar later geheel af en werd daarna herbouwd.

We liepen vervolgens de polder in en kwamen bij een boerderij, waar de soeppost was. Na deze verzorging gingen we door nieuwbouwwijken van Leidschendam en daarna richting Nootdorp. We gingen een stijgend pad op en kwamen langs de golfterreinen van Zoetermeer. Nadat we in een deel van een park - met meer dan 600 hectare groenvoorziening - hadden gewandeld, liepen we naar skicentrum 'Snowworld' in Zoetermeer, waar de grote rust was. Na de pauze beklommen we de hellingen met vele vergezichten en hadden onder meer uitzicht op Stompwijk en open polders. Met wat klim- en daalwerk gingen we richting Leidschendam om daarna via het Duinwaterpad weer de bosjes in te duiken. We wandelden nog door het Leidschendammerhout, dat loofbos is en in 1987 werd aanplant nabij het recreatiegebied De Vlietlanden, als onderdeel van de Randstad Groen Structuur. Bij tuincentrum 'Europa', was de koffie/theepost ingericht. We staken een drukke weg over en liepen over het terrein van de Robert Fleury Stichting, een psychiatrisch ziekenhuis. Binnen de bebouwde kom van Leidschendam, was nog een fruitpost. Hierna volgden nog enige rustige paden, een park en een stukje 'bewegend' parkoers. Het was een mooie wandeltocht met wat sneeuw in de parken van Zoetermeer. Het bleef droog en soms zagen we de zon. Er kwamen 387 wandelaars aan de start.

10e GRENZELOZE TOCHT

Quirinus.

Luyksgestel: Het is vlugger gezegd, dan gedaan. Het had nogal wat voeten in aarde, eer we op de plaats van bestemming waren. Om kwart voor zeven vertrokken we met een volle auto van onze privé-carpoolplaats in

Zevenbergschenhoek. Het was wat krap achterin met drie van die grote mannen, maar ik zat best lekker naast Hennie, onze chauffeur, op de voorbank.

Eigenlijk was het bezopen om met een dergelijke weersverwachting zo'n afstand te rijden om dertig kilometer te lopen. Maar er zijn wel gekkere dingen in deze wereld, dus laat ons ook eens iets gekks doen. Volgens de weerman zou het gaan stormen en zouden we geen droge draad aan ons lijf houden. Dus goed voorbereid en met een zak vol goede raad zijn we op stap gegaan.

Het gaat allemaal prima tot de afslag Eersel, maar daarna is Leiden in last. Het is nog donker en Hennie weet, net als verleden jaar en het jaar daarvoor, toch niet zo goed de weg als wij graag zouden willen, dus komen we ergens in Niemandsland terecht. We zijn het spoor bijster. Achterin voert Bram het hoogste woord. Hij weet de weg en zou ons er zo naar toe gereden hebben, maar jammer genoeg is hij nog niet aan de beurt om te rijden, dus laten we hem maar praten. We vragen het nog aan een vroege 'honduitlaatster', maar die weet ons niet veel meer te vertellen dan wat we al weten: 'We zijn verdwaald'. Op goed geluk gaan we verder en wonder boven wonder komen we nog goed uit ook, bij camping 'De Zwarte Bergen'. En we zijn nog niet eens de laatsten ook. Het is nog maar amper acht uur.

Na het inschrijven en nog wat geleuter met deze en gene, want overal kom je ze tegen, de wandelaars, gaan we om twintig over acht het parkoers op, onze voorgangers achterna. Hennie en Clen vormen een stelletje, terwijl Bram, Dim en ik er een trioetje van maken. De dageraad is aangebroken en het regent slechts lichtjes. De route loopt over de camping om vervolgens het alom overheersende bos in te gaan. De wind is matig en van een naderende storm is vooralsnog niets te merken. Wel staan er overal om ons heen diepe plassen van de gesmolten sneeuw en de veelvuldige regen van de afgelopen periode. Zigzag gaat het over het terrein om de plassen te ontwijken, want als het even kan willen we droge voeten houden.

Het is de vierde keer dat ik aan deze tocht deelneem, dus ik ben geen vreemdeling hier, maar toch herken ik niet veel bekends aan de route. Volgens Bram gaat het deze keer om een nieuw en aangepast parkoers, geheel anders dan vorige jaren. Het zij zo. We halen verschillende lopers in en krijgen van elk van hen een vriendelijke groet terug op ons 'goede morgen' bij het passeren.

Aankankelijk zijn de paden nogal nat en modderig met diepe kuilen vol water en resten van sneeuw in de bermen. We proberen zoveel mogelijk op het droge te blijven, maar af en toe is het niet te voorkomen dat we wegglijden in de smurrie. Als het echt te gek wordt, zoeken we het hogerop in de berm, maar daar loopt het ook niet gemakkelijk met al die verraderlijke stronken, wortels en laag kreupelhout. Maar al met al schieten we lekker op.

Even verder op ons pad staat een doedelzakspeler te blazen of zijn leven er van afhangt. Hij staat aan de rand van het bos met de rug in de wind, zodat de tonen ver voor hem uit over de hei rollen. Hij kan er wat van en het is voor de wandelaar een leuke bijkomstigheid.

De regen is al gauw opgehouden en we zien boven ons hoofd de helderblauwe hemel, waarin de kruinen der bomen heen en weer wiegen. Soms priemt de zon haar stralen door tot op de bosgrond. Regenjassen en paraplu's, ze zijn overbodige ballast geworden. En van de extra trui of lange onderbroek hebben we meer last dan gemak.

We lopen over de nieuwe wandelbrug over het Schelde-Maaskanaal en zien meteen waarom de route zoveel anders is dan andere jaren. Het bouwsel ziet er majestueus uit en is beslist een aanwinst in dit bosrijke wandelgebied. Intussen zijn we op wat hogere grond gekomen en hebben we de nattigheid achter ons gelaten. We lopen over het zachtverende bladerdek en het geeft ons een zwevend gevoel. Tot nog toe hebben we geen spijt van ons besluit om naar deze tocht te gaan. We genieten met volle teugen.

De rust, halverwege, doen we wel aan, maar we blijven er niet lang, want een uur verder is er al weer een gelegenheid om de benen te strekken en de inwendige mens te versterken, dus met gezwinde spoed lopen we het laatste stuk over Belgisch grondgebied naar Lommel. Het is tien over half elf als we daar aankomen.

We nemen het er even van en wachten rustig tot ook Clen en Hennie gearriveerd zijn. Een klein half uur later beginnen we aan de terugtocht, waarvan een heel stuk door Lommel loopt. We zien dat er sinds verleden jaar

heel wat is bijgebouwd en de huizen zijn nu niet bepaald van de arbeidersklasse. Zijn er zoveel rijke Belgen of is hier wat anders aan de hand?

Even na het middaguur, het Angelus heeft net geklonken, trekt de hemel met donkere wolken dicht en steekt een harde wind op. Regen dreigt wel, maar ontziet ons nog een poosje. Misschien is niet iedereen zo gelukkig als wij.

De wind giert door het dorre hout en met een luide knal breekt er een dikke tak af. Ik schrik mij een hoedje, want de tak gaat rakelings langs mij heen en komt zonder verder iemand te raken op de grond terecht. Ik doe een schietgebedje en dank in stilte mijn Engelbewaarder.

Wij vervolgen, geschrokken, maar ongedeerd, onze weg en tornen tegen de wind op naar het eindpunt in

Luykgestel, waar we om vijf voor half twee aankomen. Ons parkoers zit er op en nu is het wachten op Clen en Hennie en eindelijk, even na twee uur, zijn ook zij over de finish en kunnen wij de thuisreis aanvangen. Wij danken de organisatie voor de goede bepijling en de schitterende route en spreken de hoop uit hier volgende jaar terug te mogen komen.

De terugreis gaf nog iets meer problemen dan de heenweg. Ik zal er kort over zijn, maar de achterbank wist het natuurlijk weer beter. Maar wel met gelul achteraf. Via fietspaden, boswegen, versperringen door omgewaaide bomen en afgerukte takken, komen we na enig omrijden toch op de autosnelweg uit en kunnen we verder veilig naar huis rijden

Ahron Salomons wandeltocht te Winschoten

Henri Floor & Coos Verburg

www.henrifloor.myweb.nl

Op zaterdag 12 januari 2002 organiseerde de FLAL (Friese Lange Afstand Lopers) een tocht vanuit Winschoten in het Groninger land.

Deze zogenaamde Ahron Salomons wandeltocht was een eerbetoon aan de Joodse

Gemeenschap in Winschoten en omgeving.. De op 22 september 1883 geboren Ahron Salomons was oud-voorzitter van het Nederlands Israëlitische Ringsynagoge. Hij had met zijn zonen Alexander en Abraham een groothandel in schoenen en klompen.

De start was vanuit het Cultureel centrum De Klinker. Tot 1970 stond op deze plaats een steenfabriek.

Rond 8.55 uur schuifelden de wandelaars naar de uitgang en kregen daar de routebeschrijving overhandigd. De routebeschrijving was ditmaal aan de dikke kant, want er werd een bijzondere tocht georganiseerd, waarbij veel informatie in de parkoersbeschrijving werd gegeven.

Vlak na de start kwamen we langs het kunstwerk Winschoten tellerlikker.

Tellerlikker is een spotnaam voor Winschoters, omdat zij rond 1810 al borden gebruikten voor het eten, terwijl de mensen op het platteland nog uit een pot aten.

We staken een rotonde over en liepen vervolgens langs korenmolen Edelen. Dit is één van de drie molens die Winschoten rijk is. Het was hier goed opletten geblyzen. We hadden nog te maken met de naweeën (lusten) van het winterse weer. Hoewel de temperatuur iets boven het vriespunt lag, waren minder drukke wegen en paden nog voorzien van aangevroren sneeuwresten, waar bovenop veelal een laagje water lag.

Daarop bereikten we het Sterrebos.

Dit bos(je) werd rond 1825 aangelegd door werklozen, die hiertoe gedwongen werden op straffe van inhouden

van hun schamele uitkering.

Dan kwamen we na het passeren van een vijver bij een tunnel met de naam "Koekkoek". De routebeschrijving gaf aan dat we door de tunnel moesten. Maar omdat er een laag water in de tunnel stond, besloten alle wandelaars om de tunnel heen te lopen.

De tunnel kreeg de naam "Koekkoek" vanwege de fraaie echo en galm van de tunnel.

Hierna kwamen we langs het Joods centrum en even verderop langs een groot bouwterrein waar een groot overdekt winkelcentrum zal verrijzen. Bij de Evangelisch Lutherse kerk aangekomen, met een fraaie 17^e eeuwse Blotzkabinetorgel, konden we onze kennis van de Romeinse cijfers weer ophalen. Op de kerk stond MDCCCXXXVI (1836). Daarna staken we een groot parkeerterrein over bij twee supermarkten.

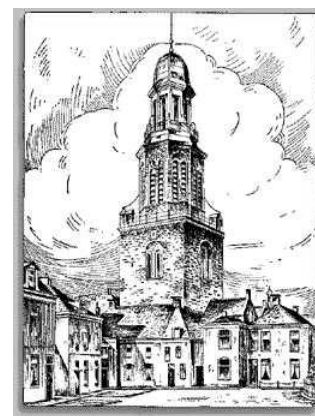
Tot 1828 lag hier de 1^e Joodse begraafplaats. In 1968 werd de begraafplaats afgebroken met toestemming van de Opperrabbinaat en met aanwezigheid van een rabbijn.

In het centrum van Winschoten kwamen we langs de 41

meter hoge toren D'Olle Witte van de Nederlands Hervormde kerk, die uit de 15^e eeuw dateert.

Vervolgens liepen we langs het oude stadhuis uit 1895.

De letters S.P.Q.W. op het balkon vormen de Latijnse afkorting van Senatus Populus Que Winschotanus (senaat en volk van Winschoten).

Hervormde kerktoeren
d'Olle Witte

Inmiddels liepen we in de Langestraat, de langste winkelstraat van Nederland met een lengte van 770 meter. Op een splitsing sloegen we rechtsaf. Daarna kwamen we, net voorbij het ziekenhuis, langs de zwaarste kei van Groningen. Terwijl we lazen dat de kei ongeveer 30.500 kg weegt, zeiden passerende wandelaars tegen ons dat we de kei beslist niet mochten meenemen. Daarop bereikten we het stadspark met als eerste het rosarium. Bij verschillende perken met rozen staat de naam van de rozen vermeld. We verlieten het rosarium door een rozenpoort. In een weide stonden schapen en paarden bij elkaar. Na een heuveltje troffen we de grootste sneeuwbal van de dag aan. Deze was zeker 40 cm in doorsnee. Bij een volgende vijver glibberden we over een glad stammetjesbrugje. We verlieten het stadspark en kwamen uit bij het Winschoterdiep. *Dit kanaal werd in 1637 aangelegd. Nu is dit kanaal geschikt voor schepen tot 1400 ton.*

We staken de A7 snelweg over en bevonden ons nu in een wijds weidegebied. We liepen langs het Hippische centrum van Winschoten. Dit is 'Manege De Dollard'. Verderop verlieten we een asfaltweg en volgden een grasweg. Hier was aanplant van bomen voor de toekomstige Blauwe stad.

Het plan voor de Blauwe Stad voorziet in de aanleg van een groot recreatief meer van 800 hectare, met langs de oevers de stad Winschoten en de dorpen Scheemda, Midwolda, Oostwold, Finsterwolde en Beerta, alsmede 350 hectare natuur.

Het traject volgde nu een smal slingerend ruitpad door bosgebied. We zagen boven een lange pijp, waar een grote stelling omheen is gebouwd die zeker 15 meter hoog is, een grote gasvlam branden. Dit is een stelling van de NAM (Nederlandse Aardolie Maatschappij).

Voor Mildwolde was de splitsing met de 25 km. Wij volgden het 35 km parkoers dat aan het eind slechts 34 km lang bleek te zijn. Na Oostwold volgden we een lang traject zonder ondersteunde pijlen. Er waren wandelaars zonder parkoersbeschrijving die dachten dat ze fout liepen, vanwege het ontbreken van routepijlen. We sloegen bij het bord van de bebouwde kom van Finsterwolde (gemeente Reiderland) af. Opnieuw volgden wij een bosgebied, waarbij we ook langs sloten liepen. Op een gegeven moment was een pad over de volle breedte overstroomd en die plas was nu bedekt met ijs. We probeerden of het ijs hield en dat viel gelukkig mee. Wel kraakte het iets. Toen we opnieuw in Oostwold aankwamen sloegen we vlak voor een supermarkt af. Omdat we toch al een kleine 3 uur onderweg waren geweest, besloten we hier wat melk en karnemelk te kopen. Tijdens het opdrinken hiervan bleven we praten met een vrouw die boodschappen had gedaan in de supermarkt en onze leeggedronken pakken zuivel meenam om het thuis weg te gooien.

Bij de Nederlands Hervormde kerk van Oostwold stond de kerkdeur open. We bewonderden de kerk van bin-

nen. Over een statige laan liepen we naar een hekwerk met opschrift Oostwold 1907. Hier verlieten we de plaats. We liepen verderop langs een golfbaan in aanbouw van 'Pitsch en Putt' (golfterrein). Daarop kwamen we bij een huis waar op een bord het gedicht Old-ambtsterboerenlaid vermeld stond van tekstdichter Derk Sibolt Hovinga. Gezien onze beperkte kennis van de Groningse taal, begrepen we niet zoveel van dit gedicht. We bereikten het centrum van Midwolda alwaar de grote rust was in Bowling/Restaurant 'De Schakel'. Langs de Hervormde Kerk van Midwolda met 70 cm dikke muren zetten we koers naar landgoed

Ennemaborgh

Ennemaborgh. Verderop bereikten we ook het statige huis Ennemaborgh. Over een vroegere oprijlaan, omzoomd met bomen, liepen we verder. We bereikten een bosgebied waar de kans bestond om Preswalski of Tarpanpaarden te treffen. We liepen het Midwolder bos uit. Door een tunnel liepen we nu onder de A7-snelweg door. Even later bereikten we de verzorgingspost in de schuur van een boerderij. We bevonden ons nu in de gemeente Scheemda. We zetten koers naar het centrum van Scheemda en kwamen daarbij opnieuw langs een Hervormde kerk, deze dateerde uit het jaar 1515. Langs het gemeentehuis, versierd met het fraaie gemeentewapen, liepen we door het centrum van Scheemda naar de Eexterbrug, waarbij we het Winschoterdiep overstaken. Over een dubbele ophaalbrug staken we de Eextahaven over. Op het water lag nog een dikke laag ijs. Verderop liepen we langs een minimolen, gebouwd door een plaatselijke molenbouwer. Opnieuw liepen we door een natuurgebied, ditmaal met de naam De Hoogte. Het was hier weer flink modderig. Daarop kwamen we langs het standbeeld van Graaf Adolf van Nassau en Graaf Rennenberg.

Op 23 mei 1568 gingen graaf Lodewijk en zijn troepen zich daar aan het eind van de dag opmaken voor de nacht. Eerder waren ze vanuit Appingedam gevlucht voor Spaanse troepen. De soldaten van graaf Lodewijk waren moe, hongerig en hadden al tijden geen soldij gekregen. Ze wilden dan ook niet meer vechten. Graaf

Lodewijk wist ze echter toch nog een keer in de wapens te krijgen. Enkele kenmerken van het terrein maakte het graaf Lodewijk mogelijk een krijgslist toe te passen. In

monument ter nagedachtenis aan de slag bij Heiligerlee

de vlakke bij Heiligerlee bevinden zich drie heuveltjes. Een grote waarop een klooster heeft gestaan en twee kleinere, die nu Napels heten. Het terrein tussen de heuvel waarop het

klooster stond en de andere heuveltjes was moerassig en zat vol grote kuilen waaruit ooit turf was gewonnen. Langs de rand van de heuvel liep een weg, de huidige Provinciale weg. Graaf Lodewijk gaf zijn schutters

opdracht zich te verstoppen in de turfkuilen en plaatste een groot deel van zijn troepen verder achter de heuvels. De ruiters onder leiding van graaf Adolf van Nassau lokten de Spanjaarden over de weg. Toen deze over de weg reden trokken de troepen van de graaf zich achter de heuvel terug. Het plan werkte en de Spanjaarden achtervolgden de Nederlanders. Ze kwamen terecht in het drassige terrein en werden zo gemakkelijk verslagen. Ongeveer 1500 Spaanse soldaten en 50 Geuzen verloren hierbij het leven. Ook graaf Adolf sneuvelde. Hij kwam om het leven toen zijn paard op hol sloeg en hij midden tussen de vijandelijke troepen belandde.

Bij camping De Burcht kwam we langs een fraaie begin 19^e eeuwse theekoepel dat gedragen wordt door Toscaanse zuilen. Na 6¼ uur bereikten we de finish. Het weer was over het algemeen heilig geweest met een maximaal vergezicht van 1-2 km. Rond het middaguur nam de intensiteit van het heilige weer toe en rond half twee was er sprake van mist. Hierbij motregende het korte tijd licht. Er waren tegen de 300 deelnemers.

GRANDIOOS OLAT-CLUBWEEKEND NAAR BOUILLON

AD VAN ASTEN

Tijdens het weekeinde van 22 en 23 september wandelden we met onze clubreis dicht bij de Franse grens. Toen

destijds het clubprogramma bekend werd zei ik meteen dat ik daar mee naar toe zou gaan. Sommigen moeten zich toen al achter de oren hebben gekrabd en gedacht: als dat maar goed gaat! In dit verhaaltje zal ik proberen iets van 'de gebeurtenissen' over te dragen. U moet niet te veel details verwachten, omdat Toon nog vlug de route in het Frans vertaalde, en dan te weten dat we al moeite hebben met het nemen van hellingen in het Vlaams.

Bepakt met slaapzak staan we op zaterdagmorgen om 7.00 uur te wachten bij de N265 en zien de bus netjes op tijd voorrijden. Vandaag geen Frans, Jan of host Frans, maar Hein Vogels, uit Zijtaart wel te verstaan, (een goed teken dat hij op de kleintjes let,) zal ons

begeleiden als chauffeur en gids. Hein heeft niet de grootste bus van de Firma van Hoof uit St.-Oedenrode meegenomen en in Eindhoven zijn we al vol. Gelijktijdig vertrekt in Weert de verzorgingsbus van Autorent Guus Baggen Roermond met ook nog een aantal deelnemers.

Het is een prachtige ochtend, maar als we zo rond Luik komen begint de mist de overhand te krijgen. We maken ons echter geen zorgen want dat is hier altijd zo, en inderdaad, een uurtje verder België in zien we alweer meer van de omgeving. Naamsaanduidingen van plaatsen waar we eerder wandelden maken ons duidelijk dat we nu toch wel erg ver moeten. Sommigen willen ook al aanleggen en Jan Knol fungeert als bemiddelaar. Terwijl wij naar klassieke muziek van de Stones luisteren probeert Hein contact te leggen met het andere busje, maar dat mislukt omdat door de mist de radioverbindingen met Toon zijn weggefallen en we afrit 50 al lang gepasseerd zijn.

Het loopt al tegen elven als we in Bertix een bochtje links-rechts maken en vlug daarna de bus kunnen parkeren bij een hotelletje in Cugnion waar is afgesproken. Na een kopje koffie gaan we op stap.

De bedoeling is dat we vanaf Cugnion de GR-AE van de Semois volgen tot in Bouillon dat zo'n 20 km verder naar het Zuiden ligt dicht bij de Franse grens.

En route

Vanaf het hotel is het om precies te zijn 600 meter om op de route te komen. Vandaag wandel ik met Hannie

en Jack Klumpkens. Hannie wil nog even de spiertjes testen voordat ze volgend weekend aan Amsterdam-

Tilburg begint en Jack ziet hier een mooie kans om te trainen voor de halve marathon van Eindhoven. Toon heeft ons verzekerd dat de markering goed is, dus daar rekenen we op!! Hadden we dat niet gedaan, dan was ons misschien het weggetje van de postbode opgevalen dat ons bij de grot van de heilige Remaclus uit 7^e eeuw zou hebben gebracht. Hier zouden we de voormalige

verblijfplaats gezien hebben van deze legendarische Ardense kluisenaar-evangelist. Koning Albert, die deze plaats regelmatig bezocht, evenals dr Lifrange, die de hermitage restaureerde, lieten er hun naam aanbrengen op een plaquette. Een groot kruis op een rotspunt domineert de vallei.

We lopen hier echter aan voorbij en komen in Auby met een kerkje dat dateert uit 1818 en dat in Griekse stijl is gebouwd, Sint Jean is de patroonheilige. Het is voorlopig het laatste dorpje op onze route. Enige tijd volgen we nu een hellend pad dat uitkomt bij een

prachtig tegen de helling gebouwde caravancamping. In deze mooie bocht van de Semois moet het goed toeven zijn. Vreemd is echter dat we na enkele minuten op een doodlopend spoor stuiten, tenminste diegenen die geen zwemdiploma hebben. Een weilandje dat tot de Semois grenst is omheind en tot particulier terrein verheven, met verboden toegangsborden. Zomerhuisjes renderen er naar hartelust. Doorlopen tot aan het einde van het pad

levert alleen de wetenschap op dat het pad is afgesloten met een hek dat door een flink uit de kluiten gewassen hondje wordt bewaakt. Een Vlaming, die z'n auto staat te wassen, weigert ons doorgang over zijn terrein, maar een eindje terug houden we even de handen voor onze ogen en smeren hem over het weilandje tot aan het water. Een smal paadje langs de oever schijnt toch ons goede spoor te zijn want we treffen er de markering. Als we even staan te genieten van de prachtige rivier, horen we een eindje verderop Nederlands praten, het is een groepje van ons dat via een andere weg over de rotsen weer op het goede spoor terechtkomt. We volgen een tijdje de rivier en genieten van het kabbelende geluid, eigenlijk zou je dat geluid ook aan de foto moeten kunnen meegeven.. Het pad slingert daarna tegen de helling op en er is geen duidelijk spoor, alleen zie je de markeringen ver boven je als doel. In de beschrijving lees ik, dat net onder de top het pad samenkomt met een ander pad, dit brengt ons gelukkig niet in de problemen, want na een paar kilometers komen we in Dohan waar we besluiten even een pauze in te lassen.

Op het 'bordes' van het eerste het beste establishment zit al een uitgelezen gezelschap wat sneller voetvolk zoals José, Jos, Riet, Pièrre en Willem. Een eventueel zakwoordenboekje om limonade, koffie of bier te bestellen is niet nodig want de uitbater is puur Hollands. Het volgende stuk is wat minder interessant en is uitsluitend voor de kilometers, al neemt niet weg dat het uitzicht hier in de Ardennen altijd boeiend is. Het boekje geeft ook aan dat er in dit gebied verschillende varianten zijn uitgezet, allemaal met een eigen nummering en variërend van 1,5 km tot 2,5 km. We passeren diverse beekjes, waarvan de ruisseau du Moulin Hideux toch de belangrijkste schijnt te zijn, het beekje wordt zelfs overspannen door een echte stenen brugje. Tot onze verbazing konden we zelfs constateren dat zulke beekjes worden gebruikt als spoor voor elektrische stroomdraden. Door al die beekjes die vanaf de bergen naar de Semois toestromen zijn de paden hier nogal drassig en crossers en andere voertuigen hebben diepe voren achtergelaten in het toch al summiere paadje, waardoor we vaak naar alternatieve paadjes

moeten zoeken, meestal door struikgewas. Als je denkt toch de hindernis te kunnen nemen loop je grote kans om, net als Jack, tot de knieën in blubber terecht te komen.

Langzamerhand naderen we dan het einddoel van vandaag. Maar eerst moeten we nog een heuveltje nemen dat van geen ophouden weet. De prachtig groene decoratie waarin we wandelen ten spijt, kunnen we veel van de omgeving niet observeren omdat de bril door de sterk oplopende temperatuur op matglas begint te lijken.

Het zal zeker waar zijn dat we hier de Rots van de Feeën passeerden of nog waarschijnlijker zelfs beklommen. Eenmaal boven laten we ons nog verrassen door een pijltje dat naar rechts wijst, maar in feite de markering is van het pad in tegenovergestelde richting.

Avond en nacht

Auberge de Jeunesse de Bouillon ligt boven op een helling aan de overzijde van de Burcht. Kregen we vanaf

het terras bij de Semois nog een overweldigende indruk van de ruïne op gindse heuvelrug, gezien vanaf de jeugdherberg is dat uitzicht minder imposant en lijkt het meer op een verlaten steenfabriek waarvan nog enkele droogschouwen overeind zijn gebleven. Zo'n 700 jaar na Godfried werd de burcht door de Franse vestingbouwer Vauban versterkt en anderhalve eeuw later liet Willem I zich ook nog gelden door de verdedigings-

Gelukkig komen we er al na een halve kilometer achter dat we fout lopen.

Links van ons horen we de wateroverlaten in de rivier al van ver en dan staan we plotseling oog in oog met de ruïne van de burcht van Godfried van Bouillon. De eerste Kruisvaarder die bijna duizend jaar geleden ten strijde trok om 'het heilige land' te heroveren op de Moren.

De tocht van vandaag zit er op. We melden ons bij de reisleiding op het terras van 'La Pergola' aan de boorden van de Semois en genieten daar nog enige tijd van het heerlijke nazomertje dat ons vandaag zo onverwacht vergezeld. Druppelsgewijs komen de laatste groepjes binnen en mooi op de geplande tijd brengt de bus ons naar de jeugdherberg waar we de avond en nacht zullen doorbrengen.

werken van de burcht verder uit te bereiden. Helaas, 100 jaar geleden ging het zaakje in de fik en er rest nu slechts een ruïne.

Aan de balie krijgen we per groep van 6 personen of minder onze slaapvertrekken toegewezen. Het ziet er allemaal prima uit en straks zal het slapen op het verhoogde ledikant beslist wel lukken.

Om zeven uur staan onze tafels gedekt en na het soepje vooraf, gevolgd door een heerlijk hoofdgerecht en toetje na gaat de ene groep aan het afruimen en de anderen hebben binnen de kortste keren de afwas in de goed geoutilleerde keuken aan de kant.

Bouillon is een mooie stad, maar of het nachtleven er boeiend is kan ik niet vertellen. Ofschoon het aanvankelijk wel in de bedoeling lag om even naar beneden te gaan, zagen we daar toch vanaf. We vonden het binnendoor paadje niet zo vlug, en je weet nooit wat je in het donker allemaal tegen kunt komen.... De jeugd trok wel naar de stad en vermaakte er zich prima zoals de opgewekte gezichten de volgende morgen aan tafel nogal duidelijk uitstraalden.

Wij dronken onze versnaperingen in de herberg en gingen omstreeks elf uur met de kippen op stok.

Niet dat ik die nacht verder niets gehoord heb, maar om zeven uur word ik wakker door het slaan van de toren-

klok. Op aanwijzing van Dini vinden m'n tenen het 'henneleerke' en zo kom ik heelhuids op de begane grond.

Na het ontbijt, dat voortreffelijk smaakt en overvloedig is, volgt nog even het ritueel van afruimen en afwassen. Ook hier weer een voorbeeldige discipline. Als iedereen

De uitdaging

Omstreeks kwart over negen worden we net buiten

Bouillon afgezet aan de boulevard langs de rivier en rechts boven ons zien we de burchtmuren van het fort omhoog rijzen. Op dat moment hangt er teveel mist om een foto te maken, dat lukt echter wel van onze wandelgroep. Na linksaf de brug de Cordemois te zijn overgestoken gaan we meteen de Côte d'Auclin op. Het is al meteen een helse klus zo vroeg in de morgen, maar vergeleken met wat ons voor vandaag te wachten staat een peulenschil. Terwijl we het heuveltje doen werpen we af en toe een blik in de mistige verte en zien wazig de contouren van het kasteel, de stad Bouillon en de kronkelende Semois. Ver beneden ons slaat de torenklok tien keer als we over de bergtop heengaan in een langerekte rij van opgewekte bergbedwingers. Bij een uitkijktoren, die ze hier Belvédère d'Auclin noemen, moeten we linksaf. De toren is tijdens de oorlog 1914-18 door de Duitsers gebouwd en na restauraties in 1980 en 2000 nog 22 meter hoog. Even liepen we op met de GR14 die hier rechtsaf gaat richting Parijs. We volgen een pad door de bossen en komen na een poosje op een verharde weg die langs een groot ommuurd complex leidt. In nissen wordt de kruisweg uitgebeeld. Achter deze muren ligt het Cisterciënzer vrouwenklooster van Notre Dame de Clairefontaine. Het is een zeer strenge orde. De nonnen voorzien er zelf in het levensonderhoud. Boven de toegangspoort tot het klooster is een reliëf aangebracht die de legende symboliseert van een vorname middeleeuwse Luxemburgse prinses. De architect van het klooster heette Vaes en de boerderij die bij het kloostercomplex hoort stamt uit de 17^e eeuw. Zoiets kom je vanzelf te weten als je maar genoeg Onze Vadertjes in het Frans opzegt en luistert naar de uitleg die Willem ons geeft. Als we de kloosterkerk passeren gaan juist enige mensen naar de zondagsdienst.

de sleutel bij Toon heeft ingeleverd en de bagage naar de bus is gebracht kunnen we vertrekken.

Simon zal vandaag als algemeen leider fungeren, gisteren heeft hij samen met broer Frans de tocht van Cugnion naar Bouillon gelopen. Toon en Jan hebben een vrije dag en zij wandelen met de groep mee naar Alle, ons eindpunt voor vandaag.

Op hetzelfde moment worden we ingehaald door Toon en Jan en ons groepje bestaat nu uit 6 personen en dat zal die dag verder zo blijven. We lopen door over een harde weg, passeren een knus gelegen huisje, dat eertijds dienst deed als herberg, waar een kleurrijk persoon de scepter zwaaide. Dan is het plotseling gedaan met de mooie weg en worden we linksaf naar de Semois gestuurd. Vervolgens moeten we weer stijgen, links van

ons aan de overzijde van de rivier zien we een idyllisch veldje liggen, om zomaar een privé-camping aan te leggen, stelt Hannie voor. Boven angekommen, hebben we een mooi uitzicht over een bocht in de rivier, de mist is opgetrokken en het plaatje zo gemaakt. Wederom volgt een steile klim, die niet in een adem te doen is. Laten we er vijf van maken. Boven wacht echter de beloning:

de verzorgingscrew heeft voor ieder van ons een heerlijk lunchpakket met twee verse broodjes en warme koffie. Met een bankje en een fantastisch uitzicht over het

dal mogen de zweetpareltjes even zegevieren. Dit rustpunt heet Tombeau du Géant – Praalgraf van de Reus –. Over dit dal bestaan verschillende legendes en echo's zouden er drie keer worden weerkaatst. We nemen afscheid van onze verzorgers en gaan het onbekende tegemoet.

Niets wijst er op dat er veel verandering in het parkoers komt. Aanvankelijk is het traject zelfs rustig en aangenaam om te bewandelen. Het landschap ziet er kleurig uit als we een veldweggetje volgen, er ligt zelfs een sportveldje, dat er op wijst dat er ergens een camping in de buurt ligt. Gaandeweg wordt ons pad echter ruiger en plotseling doet zich een obstakel voor. We moeten nu als het ware met handen en voeten lopen om de grillige vormen van de rotsen die tot boven de rivier reiken te omzeilen. Het pad stijgt ook behoorlijk. Het is niet dat ene obstakel, maar ze volgen elkaar nu in regelmaat op en ik begin het behoorlijk benauwd te krijgen. Af en toe sta ik als aan de rotsen genageld, met Toon, Jan en Jack die me van boven en van onderen aan armen en benen op de rechte lijn proberen te houden, terwijl Willem de moeilijkste kunstjes moet uithalen om me in staat te stellen die ene voet te verplaatsen terwijl hij de andere tegen de rotsen duwt. Gelukkig blijven we lachen en ik denk zelfs dat dit de eerste bergtocht is waarop we met elkaar zoveel plezier beleefden. Hannie ontfermt zich over m'n bergstok die me hier tot last is. Dan moeten we weer zowat steil omhoog tegen de flank op zonder duidelijk spoor, de ogen steeds spiedend naar markeringen die hier van levensbelang zijn.

We krijgen ook nog tegenliggers, en hun blikken maken ons duidelijk dat we er nog niet zijn, en gelukkig voor hen kennen wij niet voldoende Frans om hen duidelijk te maken dat ze beter rechtsomkeer kunnen maken. Plotseling realiseren we het ons: we zijn bezig aan de beroemde trapjespassage om de Rocher de Goffe. Het eerste trapje doemt op, en met aapachtige bewegingen, die ik van huis uit heb aangeleerd, is dat zelfs goed te nemen. Ook de drie andere trapjes die op ruime afstand volgen leveren geen echte problemen op, alleen bij een van die trapjes is een veiligheidshek in zo'n verre staat van doorroesten dat ik op dat moment meer vertrouwen heb in de helpende hand van Willem.

In een waarschuwing in de routebeschrijving laat GR-paden ook weten dat ze niet verantwoordelijk is voor de staat van onderhoud van deze trapjes en dat de wandelaar naar eigen beraad moet beslissen of hij gebruik maakt van deze overgang of kiest voor de alternatieve locale route 84. We krijgen nog verschillende moeilijke handelingen uit te voeren en soms moet je dan toch even rusten, om de trillende benen tot rust te laten komen. Onderweg zijn er overweldigende vergezichten en plekjes die je doen vergeten dat je eigenlijk bezig bent aan een 'gevaarlijk avontuur'. Dan is alles weer achter de rug en we komen langs een 'overlevingskamp' en weldra weer in de bewoonde wereld.

Het plaatsje Rochehaut lijkt ons een geschikte plek om even een rustpauze te nemen. Het is heerlijk toeven op het zonnige terras en in een gemoedelijke sfeer drinken we onze consumptie en raken er al snel van overtuigd dat die trillende benen van straks niet werden veroorzaakt door schrik, maar door een chemische reactie die ontstaat als je bezig bent met zware lichamelijke inspanning; daar kun je mee thuiskomen.

Het dorp Rochehaut, dat tegen een rotsachtige helling aan ligt, biedt een uniek panorama op een ander fenomeen: Frahan. We staan verbaasd te kijken als we het plaatsje beneden ons zien liggen als een amfiteater in een bijna cirkelvormige curve van de Semois tegen een helling aangebouwd. Dit moet een van de mooiste plekjes in de Ardennen zijn, en als ze bij ons zo iets moois ooit hadden ontdekt, had het al lang in de krant gestaan.

Even voorbij het panoramapunt gaan we naar beneden

via een stenen trap. We volgen een dalend pad langs de rotswand, waarop Rochehaut ligt, en komen dan bij een bruggetje uit 1929 dat toegang geeft tot het 'geclassificeerde' dorpje Frahan.

Op een weilandje, achter het bruggetje over de Semois heeft onze verzorgingsploeg de warme hap gereed. Ik laat me door Dini een prakkie aansmeren dat wat kleur

betreft niet direct in de prijzen zou zijn gevallen, maar naar smaak beoordeeld goed kan wedijveren met iets

van thuis, wat het ook geweest mag zijn! We namen nog een paar schepjes toe.
We blijven niet te lang treuzelen, want het is nog zo'n 7

km naar de finish in Alle.

We wandelen het dorpje door, dat één en al oudheid uitstraalt, het schijnt zelfs een Keltische achtergrond te hebben en te zijn afgeleid van het woord Freia, dat ergens naar overvloed verwijst. Midden in het dorp gaan we via een sterk stijgend trapje tegen de rotswand op. Het is geen makkelijke klus, maar het uitzicht even later is weer adembenemend. Met een laatste foto nemen we afscheid van al het mooie dat deze Ardense omgeving ons vandaag bood. Ons pad gaat echter verder en er zijn

We nemen afscheid van Jan, Simon en Toon die ons dit afgelopen seizoen goed hebben begeleid. En we prijzen speciaal Toon omdat hij de toch relatief zware taak van Theo durfde over te nemen en deze tot een goed einde wist te brengen.

Na een voorspoedige thuisrit, met een kwartiertje tussenstop bij een pompstation net over de grens, komen we rond 21.00 uur terug in Eindhoven.

Ik dank nogmaals iedereen die me vandaag mee over de heuvels begeleidde en hopelijk weer tot het nieuwe clubreisseizoen dat in maart 2002 start met een tocht van Comblain au Pont naar Fonds de Quareux.

Siljansleden Zweden

Door Jeannette en Vincent van Boerdonk.

<http://members.home.nl/vvboerdonk>

Vervolg januari

Dag 8 zaterdag 15 augustus

De zonnige dagen zijn afgelopen, het is kouder en we lopen bijna de hele dag in onze jas. We beginnen met een flinke klim (4 km), via de Silberg komen we in Boda. Hier kunnen we kiezen voor een variant langs een waterval van 15 meter of de eigenlijke route te lopen. We kiezen voor de waterval maar dat had niet gehoeven. Het ziet er wel leuk uit maar om er nu 1,5 km voor om te lopen is overdreven. Het is een riviertje wat via rotsen inderdaad meer dan 10 meter naar beneden daalt. Van een groot verval in 1 keer is echter geen sprake. We lopen bij de waterval via de trappen weer naar beneden. Hier komen we er achter dat we fout zitten. Boven stond rechts een bordje terwijl links de waterval was. Weer al de trappen omhoog met de zware rugzak. We vinden de route dus weer en even later ko-

nog diverse klauterpartijen nodig om bij ons doel te komen. Op een zeker moment zijn ook hier weer van die bijzonder handige trapjes aangebracht. We schijnen ook nog een zijweggetje te hebben gemist, want op een zeker ogenblik volgen we een vrij snel stromende beekje, maar zien nergens een markering meer. Als we terug wandelen komt er net een Nederlands groepje aan, dat ons meent te moeten bemoedigen met de opmerking: 'een paar kilometertjes meer voor de OLAT is toch niet erg.' Zijn we dan zo bekend! Als we even later aan een groepje Fransen de weg naar Alle vragen, krijgen we meteen het goede antwoord: 'die kant op.'

Nog een heuveltje is er te gaan. Het is geen gemakkelijk pad en loopt halverwege de helling als een smalle richel om de flanken van de Turbitiry heen. Dan weer stijgend, dan weer valsplat. Maar ook aan dit 'duivels paadje' komt op den duur een einde.

Beneden aangekomen moeten we even de verkeersweg oversteken en krijgen dan aan onze linkerkant een mooi panorama over het stadje Alle. Omdat we ons van bovenaf mooi kunnen oriënteren op de kerktoren, waar onze finishpost is, zoals in onze handleiding staat aangegeven, kunnen we bepalen hoe er te komen. Halverwege de panoramaweg, die om de plaats heen loopt, maken we een duik naar beneden en arriveren tegen vijf uur in 'Taverne Aux Arcades' waar we ons nog een laatste consumptie erg goed laten smaken.

men we van de variant weer op de eigenlijke route. We stoppen nog even bij een mooi aan het water gelegen schuilhutje in Ensro. Bij gebrek aan picknickbank lunchen we ergens langs de weg in de berm. Om 15.00 uur zijn we op de camping in Rättvik waar we voor 215 kr. een kamer huren. Dit blijkt ook met kookgelegenheid, douche en toilet in hetzelfde gebouw te zijn. We hoeven zo niet ver te lopen voor de diverse handelingen, zoals dat wel gebruikelijk is in een stuga. We doen inkopen in Rättvik en als we goed en wel terug zijn begint het te regenen. Flink hard en het hield ook een aantal uren aan. We wilden naar huis bellen en hadden via pictogrammen gezien dat dit ook met een creditcard zou moeten kunnen. Dit lukte dus niet. Al met al toch een vermoeiende dag. Maar we zitten weer lekker warm en

---

droog. Vincent neemt nog een geheel door Jeannette verzorgd wisselbad voor de voeten. Koud / warm. We

Dag 9 zondag 16 augustus

Na een goede nachtrust gaan we weer op weg met het zonnetje in de rug voor een tocht van 22 km. We beginnen met een 2,5 km lange klim. Wel wennen zo 's morgens vroeg. Het landschap is langzaam aan het veranderen. Liepen we de eerste 5 dagen veelal in bossen met weinig uitzicht. Hier is wat meer bewoonde wereld, landbouwgebieden en vergezichten. Leuk om iets anders te zien dan bomen, mos en bosbessen. We passeren het plaatsje Söderos. Hier is een supermarkt. Op zondag echter gesloten. Het lopen gaat erg goed. Ondanks de

Dag 10 maandag 17 augustus

Vandaag 10 km tot aan Leksand. Het is warm en stralend weer. We krijgen eerst een klim naar Bastberg en Åsleden om vervolgens weer af te dalen naar Leksand. We lopen steeds door een mooi bos met veel drassige stukken. We lopen een stuk over planken, welke ze over stukken moeras hebben aangelegd. De gamaschen doen dus weer dienst. Om 10.30 uur zijn we in Leksand. We kopen wat fruit en willen dan verder lopen naar de camping. Dat is nog 2 km. Toch maar eerst naar het toeristenbureau, de route naar dat bureau staat goed aangegeleid, maar dan wel voor auto's. Zo moeten we nog een

Dag 11 dinsdag 18 augustus

Vandaag wordt een lange dag van iets meer dan 25 km. We staan om 6.00 uur op. Het is al lekker weer. De zon schijnt. Om 6.50 uur hebben we weer alles bij elkaar en weer op pad richting route. Voordat we Leksand uit zijn, liepen we twee keer verkeerd. Er waren wat bordjes verdraaid. Deze weer goedgezet en doorgelopen. We stijgen in hoogte langzaam tot aan schuilhut Granberget, waar we koffie zetten. Het begint nu meer te waaien en we doen daarom een shirt met lange mouwen aan. Er volgt een glooiend pad met soms een doorkijk naar het Siljanmeer wat er dan in de verte mooi bij ligt. Direct na de lunch begint het flink te regenen. Regenjas aan en regenhoes om de rugzak. De gamaschen hadden we de gehele dag al aan vanwege de moerassige stukken en het natte gras. De afritsbare broek wordt wel nat maar deze droogt als het niet regent ook weer snel. De laatste kilometers leidt de markering ons door een moeras zonder planken. Er is geen spoor van een pad te bekennen. We soppen er dus maar doorheen. In de stromende regen komen we om 16.30 uur aan bij een schuilhut, Jobsarbo genaamd. De eerste keer in een

Dag 12 woensdag 19 augustus

Om 7 uur loopt de wekker af. Nog even blijven liggen en oh oh, eruit, het is al half acht. Buiten (de slaapzak) is het koud en als we willen vertrekken begint het heel zachtjes te regenen. Het wordt even droog maar later regent het pijpenstelen. Tot aan de koffiepauze gaat het lopen om een onverklaarbare reden bij allebei niet goed.

zouden goed slapen op zo'n dikke matras.

vele natte stukken door de regenval van gisteren. Voor 14.30 uur hebben we de 22 km er al opzitten en komen aan bij een schitterende stuga Böle. Het is vroeger waarschijnlijk een woonhuis geweest met een halletje, slaapkamer en huiskamer. In de slaapkamer staat een stapelbed. In de huiskamer zijn ook nog 3 bedden, allemaal met matras. Nog niet meegemaakt in een gratis stuga. We zien soms een auto naar boven komen over een weggetje. Hier draaien ze dan weer om omdat de weg ophoudt.

stuk omlopen om daar te komen. Daar blijkt dat we toch het beste naar de camping kunnen lopen. Het is er wel mooi maar er zijn bijna geen mensen. Het seizoen was gisteren afgesloten. Het restaurant en de winkel zijn gesloten. We huren voor 200 kr. een stuga, zonder kookgelegenheid. De nodige spullen hiervoor hebben we toch bij ons. 's Middags lopen we nog een keer op en neer naar het dorp om inkopen te doen. Er is ondertussen meer bewolking gekomen. 's Avonds begint het te motregenen. Hopelijk schijnt morgen de zon weer.

schuilhut i.p.v. een raststuga. Volgens de routepaaltjes hadden we nu 30 kilometer gelopen. Een verschil van 5 met de kaart. We merken nu al wel dat de rugzak lichter aan het worden is. Ondanks de 30 kilometer zijn we nog behoorlijk fit. We maken snel een vuurtje, buiten dus dit keer. Door het natte hout dat er ligt valt dit niet mee. Het vuur wil niet echt doorbranden. Met veel geduld, droge stukjes hout welke nog onder de hut lagen en wapperen voor de aanvoer van wind krijgen we het toch voor elkaar. We 'maken' water om ons te wassen. We wassen onze kleding niet omdat we die vandaag toch niet droog zullen krijgen. Gelukkig zijn de buien overgedreven en is de lucht weer stralend blauw. We eten buiten en drogen onze schoenen bij het vuur. De binnentent zetten we op in de schuilhut om in te slapen. De muggen blijven zodoende buiten. Dit slaapt altijd beter. We worden anders altijd wel een aantal maal wakker door de rondzoemende muggen. Na een borreltje Jägermeister gaan we om 22.00 uur slapen. Het is dan al bijna donker.

De benen zijn moe, schouders doen zeer, het is koud en het regent. Na de koffie gaat het ineens een stuk beter. De koffie hebben we gedronken in een schuilhut in Åsen. Deze stond evenals de bijliggende camping met stuga's niet op de kaart. We lopen door naar de volgende schuilhut bij Mangberg. Dit blijkt een erg mooi

dorp te zijn, maar door de regen is er nu niets te beleven. We eten in de schuilhut van Mangberg en het wordt droog. 's Middags schijnt de zon dan weer alsof het geen slecht weer geweest is. Om 15.10 uur komen we aan bij stuga Lôngsjön. Een mooi gelegen stuga,

Dag 13 donderdag 20 augustus

Vandaag een tocht van 17 km. Het is bewolkt maar droog. We vertrekken om 8 uur. Na een makkelijk droog stuk komen we rond de koffiepauze aan in Siljansfors. We maken gebruik van de picknickbanken van het openluchtmuseum. Er is een restaurant, maar dat gaat pas om 11 uur open. Na de koffie hebben we allebei een dipje. De zin om te lopen is er even niet. Toch lopen we naar Fulaberg. Hier is weer water te verkrijgen d.m.v.

Dag 14 vrijdag 21 augustus

We lopen vandaag veel omlaag. Van 475 meter naar onder de 200 meter. Dit gaat dus erg vlot. Toch is er op dit stuk veel moerassig pad. Om 9.30 uur zijn we weer op de aanlooproute. We hebben het er dan naar ons gevoel opzitten terwijl we dan nog 14 km moeten. We kijken mooi over Mora en over het Siljanmeer als we de Rostberg weer aflopen. We zien het wintersportgebied later ook weer opduiken. Om 12.00 uur zijn we terug bij de camping van Mora. Toen we ons meldden bij de receptie waren ze erg blij ons te zien. Ze dachten dat we maar een week weg zouden blijven en wilden vandaag

met een mooi uitzicht over het meer. Het ligt 200 meter van de route. Door de lekkere zon en de wind droogt de was buiten goed. Na een lekker pannetje nasi en wat gooien met dobbelstenen (Yahtzee) gaan we weer pitten.

een handpomp. Als de roest uit de pomp is hebben we weer schoon drinkwater. Van daaruit loopt de route over een weg naar de stuga Södra Garberg. Het waterbassin ligt een flink eind van de stuga en het kost ook nogal wat moeite om de emmer vol te krijgen. Het uitzicht zou hier heel mooi moeten zijn. We zitten hier op 475 m boven de zeespiegel, maar helaas in de wolken.

de politie inschakelen om ons te gaan zoeken. We zetten de tent op en we wassen ons onder een lekker warme douche. Het regent echter de rest van de dag zodat we na een uurtje toch maar een stuga op de camping nemen. We pakken de auto weer in. Een dag later vertrekken we om 6 uur in de ochtend om via dezelfde weg weer terug te gaan. De veerboten halen we precies. We komen aanrijden en mogen meteen de veerboot op. Om 23.30 uur zijn we weer thuis in Brabant. We hebben dan weer alle luxe: van lamp tot toilet, van wasmachine tot waterbed.

35^e Winterserie OLAT 4^e tocht			
zondag 17 februari 2002			
Partycentrum 'Het Wapen'			
Marktstraat 14 BLADEL ☎0497 - 369025			
Zaal open 7.15 uur, inschrijving vanaf 7.30 uur, sluiting finish 17.00 uur			
			korting OLAT-leden
Afstanden:	40 – 30 km	start: 8.00 – 09.30 uur	inschrijfgeld: € 2,50 € 0,90
	20 km	9.00 – 12.30 uur	€ 2,10 € 0,90
	15 – 10 km	9.00 – 12.30 uur	€ 1,60 € 0,90
INSCHRIJFGELD INCLUSIEF VERZORGING BIJ WAGENRUSTEN			
Verdere informatie: Marinus van Roosmalen ☎0413-475467			
e-mail: MVRosmalen@hetnet.nl			

Zaterdag 16 februari	Zaterdag 16 februari	Zondag 17 februari
Breda-Zd: winterserie Afstanden: 40-25-15-10-5 km Start: Viandenlaan 7, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 076-5657357	Barendrecht: wintertocht Afstanden: 40-25-15-10-5 km Start: Marijkesingel 20, vanaf 8.00 uur Info: ☎ 0180-618153	Bladel: Winterserie OLAT Afstanden: 40-30-20-15-10 km Start: Marktstraat 14, vanaf 8.00 uur Info: ☎ 0413-475467
Zaterdag 23 februari	Zaterdag 23 februari	Zaterdag 23 februari
Zoutkamp Gr: Kollumerwaartocht FLAL Afstanden: 50-40-25 km Start: camping, Nittersweg 8 vanaf 9.00 uur Info: ☎ 058-2675228	Bergen op Zoom: winterserie WS'78 Afstand: 40 km Start: Antwerpsestraatweg 188, 9.00 uur Info: ☎ 023-5360310	Dordrecht: Winterserie Afstanden: 35-25-15-10-5 km Start: Gravensingel 118, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 078-6171962
Zondag 24 februari	Zondag 24 februari	Zondag 24 februari
Weert: winterserie AV Weert Afstanden: 30-20-10 km Start: Bocholterweg 136, vanaf 8.00 uur Info: ☎ 0495-535280	Escharen-Grave: winterserie Afstanden: 25-15-10-5 km Start: Essinklaan 1, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 0486-473527	Someren Heide: winterserie Hermode Afstanden: 20-15-10-5 km Start: Kerkendijk 126, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 0493-490153

Zaterdag 2 maart Geldermalsen: Prinses Marijke tocht Afstanden: 40-25-15-10-5 km Start: Kostverlorenkade 14, vanaf 8.30 uur Info: ☎ 0345-576870 (niet op zondag)	Zondag 3 maart Best: winterwandeling Afstanden: 20-10 km Start: Prinses Beatrixlaan 27, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 0499-373346	Zondag 3 maart Tilburg: winterserie Afstanden: 40-23-12-5 km Start: Vijverlaan 2, vanaf 9.30 uur Info: ☎ 0416-362858
Zaterdag 9 maart Breda-zd: winterserie Afstanden: 40-25-15-10-5 km Start: Viandenlaan 7, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 076-5657357	Zaterdag 9 maart Steenbergen: nachttocht Afstand: 50 km Start: Seringenlaan 1, om 23.30 uur Info: ☎ 0167-566238	Zaterdag 9 maart Wijk en Aalburg: winterserie Afstanden: 40-25-20-15-10-5 km Start: Jasmijnstraat 69, vanaf 8.00 uur Info: ☎ 0416-691912
Zondag 10 maart Nijmegen: Vennentocht Afstanden: 30-25-20-15-10-5 km Start: Hatertseweg 755, vanaf 8.00 uur Info: ☎ 024-3447863	Zondag 10 maart Merselo-Venray: De Natuurvrienden Afstanden: 30-20-10-5 km Start: Grootdorp 40, vanaf 8.00 uur Info: ☎ 0478-586556	Zondag 10 maart Heeswijk: openingstocht NBWB Afstanden: 20-15-10-5 km Start: Hoofdstraat 70, vanaf 9.00 uur Info: ☎ 0413-293010

Attentie: onderstaande prestatie- en wedstrijdtocht van OLAT is niet bestemd om recreatief te bewandelen.

Zondag 10 maart Prestatie- Wedstrijdtocht

Over 5 – 20 – 35 – 50 km

Op ons nieuwe parkoers van 2.302 meter te OLLAND bij St.-Oedenrode

Inschrijven wedstrijd bij: Mariet Ahlers, Hulstbosakker 47, 5625 VS Eindhoven. Tel. 06-24175221

Inschrijving voor de prestatietochten tot een half uur voor de start in

Gemeenschapshuis 'De Holm' Past. Smitsstraat 40 te OLLAND

Starttijden: 50-35 km om 11.00 uur, 20 km om 12.30 uur, 5 km om 11.45 uur

Parkoers: Roest-Jennekkers-Hofstad-Horst-Roest

Algemene informatie: Theo Tromp ☎0495-450325 (OLAT-leden 50% korting op inschrijfgeld)

WIJ WENSEN U PRETTIGE WANDELINGEN

op ons programma

Zaterdag 9 maart, clubreis GR 571
Comblain au Pont – Fonds de Quareux

zondag 10 maart, prestatie/wedstrijd
'De Holm' OLLAND bij St.-Oedenrode

zondag 17 maart, winterserie ook 60 km
Zaal 'De Valk'

Dorpsstraat 36 Soerendonk

2e paasdag 1 april, 25e PAASTOCHT
Café-zaal 'Jan van Hoek'
Markt 12 Asten

OLAT 35 jaar OLAT

OP 18 – 19 MEI 2002
Pinksterweekend

viert OLAT
haar 35 jarig bestaan
met jubileumafstanden van

175 km

start te St. Oedenrode
18 mei 9.00 uur

110 km - 80 km

start te Eersel
18 mei 19.00uur, resp. 22.00 uur

40 – 20 – 10 km

19 mei start te Eersel
40 – 20 km 7.00 tot 10.00 uur
10 km 9.30 – 12.00 uur

vraag ons inschrijfformulier:
☎0499-473767 of ☎0413-475467